

L'ESTEL

de Mallorca

ANTIC S'ARENAL DE MALLORCA

EL DIARI DELS MALLORQUINS

ANY XIII. NÚMERO 294

15 DE JULIOL DE 1994

PREU: 200 PTS

ENQUESTA

Disset emissores de ràdio per als forasters i una per als anglesos; cinc diaris per als forasters i un per als anglesos. Per als mallorquins, res. És just, això? Que ens estimen gaire, aquests que comanden? Que no hauríem de votar partits mallorquins que ens defensin i defensin les nostres coses?

Antònia Nadal i Petra Ensenyat (Autoservei Skat). Mal fet! Els mallorquins som a Mallorca i som tan guapos com els altres. Aquests que comanden demostren que no ens estimen. Si volem comandar a ca nostra, hem de votar partits mallorquins com ERC, PSM o UM.

Associats Llar dels Padrins de Santa Margalida. Molt malament està això. Aquests que comanden no estimen els mallorquins. Estimen els espanyols. Hem de votar els nostres, els del PSM i els d'UM, que defensin Mallorca.

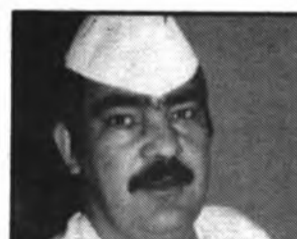
Na Maria i Na Clara (can Picafort). Vivim a Mallorca i hem de tenir mitjans de comunicació en mallorquí. Aquests del PP que comanden no estimen els mallorquins. Ens hem d'ajuntar tots i votar partits mallorquins d'una vegada.

Maria Seguí (Santa Margalida). No és just! Nosaltres no som ni forasters ni anglesos. Aquests que comanden no ens estimen. Hem de votar els nostres, als partits mallorquins com PSM o UM.

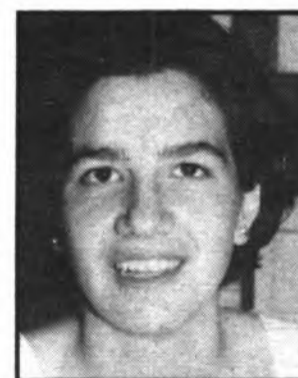
Bernat Bergues (Saloon Charly) No està bé de cap manera! Aquests que comanden no estimen la llengua dels mallorquins. Hem de votar partits mallorquins que defensin la nostra llengua i els nostres espais naturals.

Manuel Izquierdo (La Lluna Vermella). No hi ha dret! Hem de protestar! Aquests del PP que comanden no estimen els mallorquins. Hem de votar partits mallorquins i canviar de govern.

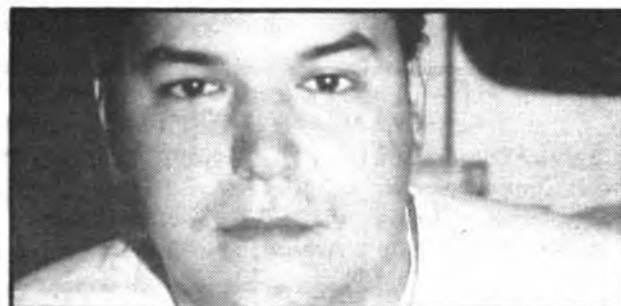
Jaume Capó (Santa Margalida). A mi no m'agrada això. Aquests que comanden no estimen Mallorca. Hem de votar UM que defensa la cultura i els interessos dels mallorquins.

Francesca Ripoll (Lloseta). Totalment injust! Això és Mallorca i si no tenim mitjans de comunicació, ben prest serà la vuitena província andalusa i la nostra raça s'esvirà. Aquests que comanden no ens estimen. Se'n duen els nostres doblers i ens castellanitzen. Tots ens hem d'aixecar contra aquests partits espanyolistes i votar partits mallorquins.

Clients bar Podium (Can Picafort). Això és una putada molt grossa! Aquests del PP que comanden no estimen els mallorquins. Tot els poblers som del Barça manco el batle, que és del Madrid! Hem de votar el PSM d'en Cocou, si no volem que aquests del PP ens toquin els ous!

Bartomeu Nadal (Botiga de cotxes). Ben malfet! Aquests que comanden no estimen els mallorquins, estimen els espanyols. Hem de votar els nostres, als partits mallorquins com ERC, PSM o UM.

Un exemplar d'aquest periòdic serà regalat a totes les famílies del terme de Can Picafort, Santa Margalida i Sa Pobla. Si vos ha agradat, telefonau al 26 50 05 i el vos enviarem cada 15 dies.

Xafarderies

• Els **poblers** es queixen, es queixen amb tota la raó del món. Aquests que comanden no ens estimen, diuen: costaria molt poc que el tren tornàs arribar aquí, les vies encara hi son, i que arribàs fins a Alcúdia i fins a Can Picafort. Seria un tren turístic i per als aborígens molt interessant, però no ens el posaran perquè no ens estimen. L'autopista prest arribarà a Inca, però no arribarà a Alcúdia perquè no som andalusos. Els qui han anat a Andalusia saben de les grans carreteres i autopistes, quasi buides de cotxes que els socialistes hi han construït. Aquí amb prou feines arribaran a Inca, i gràcies. L'Hospital d'Inca, tampoc no el veurem per ara, diuen els poblers. Quan hi ha un denou, amb una bona autopista, la gent del nord de Mallorca arribaria en pocs minuts a l'Hospital d'Inca. Al de Ciutat, molts d'accidentats i malalts hi arriben morts. No, aquests que comanden, no estimen la gent de la comarca de sa Pobla.

• L'altre diassa, convidats per la nova presidenta, anàrem a la proclamació de la Junta Local de s'Arenal de l'**Associació Contra el Càncer**. La senyora Joana Gamundí, presidenta, va passar a presidenta honorària, la senyora Caterina Mestre, ex-presidenta del Club de Futbol s'Arenal, és la nova presidenta, a qui ajudarà la senyora Empar Fluixà com a vice-presidenta. La senyora Lily Vallespir -no entenem que amb un nom tan nostrat aquesta senyora parli en foraster-, serà, diuen, la secretària; la senyora Francesca Sbert és la vice-secretària i esperam que faci la feina ja que ella sí que en sap d'escriure en català. El tresorer no en podien triar un de millor; és el senyor Jordi Mulet, empleat de banca i el vice-tresorer també pot esse bo, és el franciscà Bartomeu Rubert. Segueixen una sèrie de vocals que ajudaran a portar la creu: Catrin Montblanc, el rector de s'Arenal que és mossèn Jordi Perelló, la senyora Joana Canal, la senyora Maria Antònia Munar, la senyora Maria Salvà, la senyora Maria Sastre i la senyora Roser Descallar, que és la viuda del metge Mulet.

• Una associació aquesta que va contra el càncer, que ajuda mitjançant triptics, conferències i altres mitjans a la lluita contra aquesta malaltia, que contra el que molta gent creu se pot curar, que fa exploracions

ràpides i gratuïtes per detectar qualsevol tumor. Que té psicòlegs per ajudar els malalts i les seves famílies, voluntaris per visitar malalts... Una associació que cal recolzar i que nosaltres, com a bons xafarders i bones persones que som, recolzam. No en mancaria d'altra.

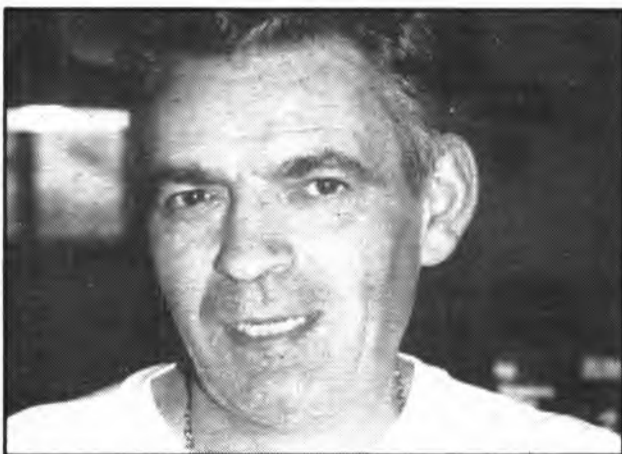

Biel Plomer i Perelló, nét del garriguer de Can Picafort.

• Viu a sa Pobla, però és murer. És en **Gabriel Plomer i Perelló**. El seu padrí fou el garriguer de Can Picafort quan el senyor Josep Tries, un salleric que havia guanyat quatre doblers venent fruites i verdures devers Nantes, va comprar la possessió per 240.000 pessetes d'aquell temps. No és estrany, doncs, que el senyor Josep Tries tingui el seu nom a l'avinguda principal del poble. El senyor Josep Tries a vegades pagava el garriguer amb solars, cosa que va fer rica la família Plomer. Avui la cafeteria Podium és del jove Onofre Plomer i els magatzems de la distribuïdora de la Coca-Cola a Can Picafort i a tota la badia d'Alcúdia són d'una germà d'en Gabriel.

En Gabriel Plomer ha estat **entrenador dels infantils del Club de Futbol de Muro** i **secretari tècnic del Murenc** durant 22 anys, quan jugaven a preferent i a tercera nacional. Fou campió del primer torneig d'escacs de Can Picafort.

El seu ofici és el de ferrer i va inventar la sembradora i l'arrabassadora de patates que tots els pagesos de Muro i de sa Pobla varen comprar. Ara és l'amo del bar Pop-blers, a la sortida de sa Pobla cap

En Sebastià Perelló de Cas Xato és l'amo del restaurant Cas Xato de Can Picafort. Fa cuina mallorquina. Els arroços de matances, la paleta de mè i el frit són l'especialitat de la casa. Organitza banquets de nocces i comunions.

N'Onofre Plomer amb la seva germana Margalida i la seva cunyada Coloma Coll. Són els propietaris de la Cafeteria Pòdium de Can Picafort, lloc de trobada a la vora de mar de poblers, murers, margalidans i d'altres pobles de la comarca.

a s'Albufera, un lloc de trobada de la joventut poblera.

• I ara, unes frases motivacionals del professor **Carles M. Espinalt**: "No cal saber gaire psicoestètica per comprendre que el nom de cadascú és com un vestit que ens ajuda a configurar la pròpia imatge".

"La bellesa no es materialitza només en una determinada mena de cos o en unes faccions especials. Perquè es pugui donar, reclama també vivacitat intel·lectual reflectida en el rostre.

El que es vol acaba veient-se bell, però allò bell que no es nota ni es cotitza, no es vol".

"El mirall, no el gos, és el millor amic de l'home".

"Davant un espill contemplau-vos amb atenció, no donar-li importància és propi dels qui s'enganyen".

"L'ésser humà, si estigués tres generacions sense vestir-se deixaria d'esser un ésser racional. Ens jutgen a través d'un vestit".

"La moda no segueix la llei del pèndol, la moda segueix la llei de l'exageració".

"No hi ha bellesa possible sense l'ajut de les cordes vocals".

"En excés, l'artifici ens pot alienar, però en la seva justa mesura ens fortifica".

El matrimoni Torrents-Vallés regenten el restaurant Can Riera de Can Picafort. Les piteres de pollastre amb farcits del peix i marisc, el tumbet amb llom, i el llom amb salmó i salsa d'ametles, són algunes de les especialitats de la casa. A la carta se pot menjar a partir de les 1.500 ptes.; el menú en val 700.

N'Antoni Castelló és l'amo del Bar Número U de Can Picafort. Té una guarda d'anerots i el vespre en treu un damunt la font de l'entrada al bar. És la seva mascota.

L'ESTEL de Mallorca. El diari dels mallorquins. Editor i director: Mateu Joan i Florit. Redactor en cap: Jaume Sastre i Font. Col·laboradors: Mateu Sastre i Joan, Joan Estades de Montcaire i Bisbal, Climent Garau i Salvà, Tomeu Martí i Florit, Miquel López i Crespí, Miquel Julià i Prohens, Joan Quetgles, Jordi Caldentei, Jaume Tallaferró, Bartomeu Mestre, Encarna Parreño. Depòsit Legal: PM-473-80. Impressió: Hora Nova S.A. Publicitat i subscripcions: Camí de les Pedreres, 30. Apartat de Correus 124. 07600 s'Arenal. Telèfons 265005-269941. Fax 753518.

Fins un 25% de descompte amb la presentació d'aquest anunci
ÒPTICA SBERT
 SANT MIQUEL, 83 (Cantonada Avingudes)
 Graduem i adaptam lentilles
 Per la compra d'unes lentilles li regalarem un altre parell d'iguals.
 Ulleres de sol i graduades
Tlf.: 72 14 25

L'esperit republicà

Catalunya i el Mundial (i II)

Joan Quetgles Professor de Filosofia d'IB

Catalunya, la nació, ha estat privada de representació en el Mundial de Futbol. Tot i la seva gran potència futbolística, Catalunya no té accés a disposar expressament de selecció nacional. És precisament debut a aquesta mancança que el Barcelona Club de Futbol, el Barça, cobra aquesta dimensió de representació esportiva de la nació catalana; i ho fa d'una manera tàcita, per una mena de conveni que es dona entre els nacionals catalans i que, de fet, es fa valer d'una manera clara als no catalans, i als espanyols particularment. De manera oficial i expressa, el Barça, figura com a un club espanyol i no res més. És dona una confrontació contínua en el terreny de la sobreestructura; i més particularment en allò que en diem representació. El Poder, l'Imperi, posa tot dispositiu per tal d'impedir que Catalunya tingui representació. Així, té perfectament dispostat que l'Agència de notícies oficial - agència EFE - no manifesti mai cap tret de Catalunya com a nació; el Barça és condemnat a ser per a sempre un club espanyol. Dòcils a aquestes directius, veiéssiu amb quin deler els mitjans de comunicació espanyols acompleixen les consignes contra el reconeixement de la nostra realitat nacional. Ells disposen dels mitjans; nosaltres, no només de la veritat i dels bons sentiments: els catalans han sabut crear poderosos instruments d'integració nacional i de representació nacional. En front d'un Barça triomfant, ells tenen uns sentiments lletjos, inconfessables. Tot i el seu gran poder, els sicaris de l'oligarquia no poden evitar les grans contradiccions que ens afavoreixen de forma excel·lent. I passo a explicar un dels punts decisius sobre la dialèctica de la representació.

Quan el Barça fa un partit contra el Reial Madrid, i guanya a aquest equip per 5 a 0, i, a més, el partit és retransmès per televisió, llavors aquest fenomen modern provoca unes grans emocions —l'emoció és la clau del misteri— a milions de persones; emocions diverses, a vegades, contrastades, irresistibles, de difícil control, de diferents graus d'intensitat i de significació. Ni els agents catalans, ni els turiferaris del Poder oligàrquic, són capaços de contenir aquesta deu de grans emocions. No poden controlar el batec del cor; per la veu, per la mirada, per les mans, pels gestos, mostren les seves emocions i fan palesa la nació, Catalunya. La passió és el Barça, i les emocions són els partits del Barça, i les retransmissions dels partits, de les declaracions dels jugadors, dels directius, de la grandiosa actuació del públic, com el gran cor de la "tragèdia". Quan les cent mil persones del Nou Camp expressen l'emoció per una victòria, l'esdeveniment passa a un nivell superior d'emotivitat. Aquella retransmissió de l'emoció col·lectiva dels cent mil, contagia sentimentalment a centenars de milers de persones més, i, per extensió, a tota la nació. Per un altre costat, les classes populars espanyoles —i els periodistes, per tant— no poden evitar mostrar la seva emotivitat anticatalana. Morbosament, es deixen dur per la nefanda ideologia de la classe dominant, l'oligarquia castellano-andalusa.

Però, no es tracta, amics, de fer condemnes morals, que solen ser poc productives. Allò que convé és saber quin és el bon camí a seguir, i quina la nostra contribució per recuperar la representació de la nació dins l'àmbit de l'esport. Així, per anar per feina, em permetreu un seguit de consideracions que venen espesses.

1a. Convé deixar de banda els menyspreadors dels "espectacles de masses" i a aquells que, amb l'excusa de la denúncia de l'irracionalisme, el que fan, majorment, és ocultar els seus obscurs designis. Ja és hora de donar la batalla contra "l'intel·lectualisme" aquesta tara de la tradició hispànica, però no de la catalana.

Mentre que la "producció" intel·lectual és fàcilment manipulable, no passa així amb el món de l'esport. És

a l'abast del Poder comprar o anul·lar un intel·lectual —o cent—; però li fuig de les mans el control de les passions de les "masses", que els agrada dir.

2a. Pel contrari, convé prestar molta atenció no només a les "passions" esportives de les classes populars catalanes; també a tot de fenòmens socials que s'en deriven. El Poder, l'oligarquia, l'Imperi fa uns plans ambiciosos per a intentar anul·lar la representació nacional esportiva de Catalunya. Però ha de constatar, el Poder, que la nació és massa gran, massa forta; que les iniciatives esportives de centenars de milers de catalans, necessàriament, de manera espontània, mostren els trets nacionals catalans.

3a. No és casual l'avanç i consolidació de la premsa esportiva editada a Barcelona. Tot i que es publica en castellà, allò que ara ens importa és que aquesta premsa és barcelonista i catalanista. Segons la *Geografia General dels Països Catalans* —dades dels anys 90, 91 i 92, de l'OJD— la difusió mitjana de la premsa esportiva a la Catalunya insular feia que els diaris de Barcelona la tinguessin més alta que els de la de Madrid. *Sport* va en cap amb una mitjana de 5.427 exemplars, seguit de *Mundo Deportivo*, 4.415 exemplars. *Asi Marca* es reparteixen els 3.740 i 1.832, respectivament.

4a. Per suposat, seria aberrant valorar a una nació pels seus èxits esportius. La posició intel·lectual sòlida va en sentit contrari; i es podria dir així: que la nació, com a realitat social diferenciada, manifesta la seva manera d'ésser en multituds d'aspectes, i també amb l'esportiu.

5a. El destí de tota nació és abastar la independència i construir el seu propi Estat. Tal sols així li es possible desplegar totes les seves possibilitats com a seves, com a pròpies. Al moment present, en rigor, es una pura expressió verbal quan parlem de la qualitat o de les mancances de Catalunya o dels catalans.

El mateix podríem dir de l'esport català: no existeix com a creació lliure. La nació es manifesta, però amb les limitacions reals, com allò que és en aquest moment històric; es a dir, com a nació que no disposa d'ella mateixa, que és sotmesa al jou d'una altra nació.

6a. L'esport, i, en especial, el futbol, com a fenomen social, és una creació de la participació de les classes populars. El temps juga a favor de la nació catalana amb tots els aspectes. Els mitjans electrònics, com la televisió, ens són summament favorables. És pràcticament impossible ocultar al món l'existència de la nació catalana.

ERC DONA SUPORT A LA PROFESSORA MALLORQUINA VÍCTIMA DEL RACISME DE LA SALLE D'INCA

(Redacció) Esquerra Republicana de Catalunya (ERC), ha fet públic un comunicat de solidaritat i de suport a la professora mallorquina, Joana Cantallops, que ha estat objecte de persecució lingüística per haver recolzat la proposta d'un grup de pares de demanar ensenyament en llengua catalana. Per a ERC constitueix una greu anomalia el fet que molts col·legis mallorquins estiguin dirigits per forasters com el director de La Salle, Juan Manuel López Rayo, un personatge amb esperit de conquesta i mentalitat de colonitzador que tracta els mallorquins pitjor que si fóssim una tribu africana sense civilitzar. ERC vol reiterar un cop més que només amb la independència i amb la dotació d'un estat propi els mallorquins podem dissenyar i controlar el sistema educatiu que vulguem per als nostres fills i no com ara que està en mans de forasters com el Sr. López Rayo.

Joana Cantallops, vora dirigents de l'Stei i pares de La Salle d'Inca que li donen suport.

EL PSM CONTRA L'ACOMIADAMENT DE JOANA CANTALLOPS

(Redacció) L'agrupació d'Inca del PSM vol denunciar l'acomiadament de Joana Cantallops per part de la direcció del col·legi La Salle d'Inca ja que no s'ha acomiadat Joana Cantallops per ser la darrera en arribar —era la més antiga d'educació infantil—, ni per manca d'experiència —ja du al centre setze anys—, ni per manca de professionalitat —els pares de les nines i nins del seu grup han signat una carta de reconeixement del grau de professionalitat i compliment de la seva tasca—; se l'ha acomiadada per donar suport a la proposta d'un grup de pares que demanaven que l'ensenyament de la lectoescriptura es fés en català. Ja a l'inici del curs, (18/10/93), el Director li remeté un escrit on li deia que *El aprendizaje de Idiomas es asunto de la dirección*. Es dedueix que li prohibia pensar i opinar. Ara a fi de curs ha optat per una via més expeditiva: engegar-la.

El PSM-Nacionalistes de Mallorca entén que la persecució lingüística iniciada pel Director de La Salle d'Inca és molt perillosa i negativa perquè pot arribar a afectar la convivència ciutadana. Per això demana:

- 1) Que Joana Cantallops sigui readmesa a la seva tasca docent al Col·legi La Salle.
- 2) Que sia canalitzada i atesa la sol·licitud formulada pels pares d'Educació Infantil de La Salle.
- 3) Que el Director del col·legi La Salle abandoni el seu càrrec davant la seva incapacitat de tractar propostes de millora educativa.

EMPRESARIS!

Si us anunciau a L'ESTEL la vostra empresa guanyarà doblers!

Elèctrica

Ceballos

Instal·lacions elèctriques i sanitàries
Carre Lleó XIII, 55 - B. Tlf. 42 88 47.
Mòbil 908638371. 07198 Son Ferriol

Aquest periòdic està realitzat amb equips d'informàtica

Canon

Carrer de Jesús 34 baixos
Tlf.: 20 73 62 (5 línees)
Fax 20 40 29
07003 Ciutat de Mallorca

La manifestació (i II)

Miquel Lòpez i Crespi

Fa quinze anys, malgrat els grisos haguessin assassinat gent del poble a Barcelona, Gasteiz o València, sempre els veies donant la mà a la policia, fent salutacions a la Guàrdia Civil. La famosa "reconciliació nacional" carrillista, mentre afusellaven a Hoyo de Manzanares! Sempre feren la feina que tocava fer a la Brigada Social. I, ben mirat... per què havien de canviar? No es conformen amb el sou d'alliberats? No s'han adaptat a respectar la constitució centralista, capitalista i monàrquica? A què treu cap estranyar-se, indignar-se, en veure que continuen fent el de sempre. Incapacitats per a exercir qualsevol ofici productiu, negats per fer avançar les mobilitzacions populars vers objectius cada vegada més combatius i elevats. El compromís de molts d'aquests homenets amb la situació establerta arriba fins al grau que, en acabar les manifestacions, s'apunten a netejar de papers o restes d'octavetes i propaganda els carrers per on ha passat la gent. Potser més que enterradors de la història, llur desig més estimat sigui fer de femeters de la història. Qui sap. Avui dia tot és possible i res no ens pot estranyar. Un dels ximplers dels que parlem ha arribat recentment a tal grau de servilisme que, en la darrera demostració davant el consolat dels USA, quan el poble llançà ous podrits contra els finestrals, el neci, tot atemorit per la "radicalitat" i possibles "conseqüències" de l'acció, agafà un poal i netejà, com un servil lacai, la seu de l'imperialisme a la nostra ciutat. El mirava i, de veritat, sentia vergonya aliena en veure el que feia. Rebé xiulades i jutipiris de tothom. Però ell, immutable, segur del que feia, continuava netejant i netejant. Quin film còmic s'hagués pogut fer en aquell moment! No m'arribava a creure tanta capacitat de servilisme en una persona. Aquest rústic és famós arreu l'illa pel seu respecte inveterat vers l'ordre i la disciplina, vers tot poder o qui mani en una determinada conjuntura. Borratxo, prop dels bars de la seu del seu grup, ordeix pactes fantasmals amb qui comandi a les institucions. Conta, a tothom qui el vol sentir, els avenços que significaria per a la democràcia que la seva ridícula fracció obtingués un regidor a l'Ajuntament de Ciutat. Se'n fan acudits per places i mercats!

Quan la famosa manifestació contra el colpisme, després del 23-F, a Ciutat s'organitzà un grandios acte de rebuig al franquisme reencarnat en Tejero i Milans del Bosch. Els carrers anaven plens com mai s'havia vist de gent combativa que rebutjaven l'aixecament militar. Grups radicals, membres de col·lectius

extraparlamentaris, havien fet una gran pancarta exigint la depuració dels colpistes. Dit i fet. Just començava la demostració quan aquest bajà, en veure la pancarta, fa el possible per aturar la gent, i, amb les seves pròpies mans, amb un punyal que es va treure de no se sap on, estripà la pancarta entre crits i protestes populars.

Encara tenc ben present a la memòria el plaer assassí que traspuaven els seus ulls quan, amb el ganivet, destrossava la falç i el martell del MCI, l'estrella roja, la consigna bellament escrita exigint la depuració dels feixistes.

D'un cop, en segons, vaig veure en l'actitud i gestos del personatge que ens té ocupats, la ràbia que degueren tenir fa cinquanta anys, gents de la mateixa mala pell contra l'Andreu Nin o en Durruti. Un punyal contra una pancarta és l'equivalent d'un tret a la nuca en el passat.

Hom no demana -hauríem d'estar completament bojós!- que homeneus així ocupin, a pit descobert, cantant "A les barricades" Capitanía General, la Delegació del Govern; o assaltin, amb còctels molotov, el consolat ianqui. Sabem que no ho farien ni ho faran mai. Primer moririen en la seva defensa, aturant amb llur sacrifici el poble revoltat. Abans farien costat a la policia! Sempre ho han fet. Però almenys podrien haver fet finir la manifestació davant aquestes institucions, lliurar els plec amb les signatures de protesta al porter o a l'oficial de guàrdia. Qualsevol cosa hagués estat millor que la processó. Bona desfilada de xots! Pareixiem ovelles que conduïen a l'escorxador!

Cal dir, emperò, que darrerament ja no canten victòria com en el passat, quan es pensaven que amb les eleccions estarien ben col·locats de regidors o diputats, vivint de la política sense fer ni brot. La desfeta dels estats burocràtics de l'Est els ha agafats en calçotets. Els ha fet perdre el nord i el sud i van capius, sense saber on amagar-se quan els veus pel carrer. I és que abans del desgavell produït pel Gorbaxov, la vida els somreia a plaer. Sempre tenien programats viatges gratuïts, cursos de "formació" arreu del món. Escola de "quadres" a la Romania dels Ceausescu, un mes d'estudis a Geòrgia per a analitzar, aprofundir i aprendre com Brèjnev havia solucionat intel·ligentment la qüestió nacional a l'URSS. No faltaven trobades internacionals de la dona democràtica, reunions de directors de diaris a Berlín Oriental -la ciutat "meravella" del "socialisme"!-, infinits congressos per a enfortir la coexistència pacífica amb Nord-amèrica. Feliços, amb la boja idea que dirigien el món, hi anaven amb totes les despeses pagades, hotels de primera. Era una gran sort pertànyer a l'elit dirigent d'aquestes faccions! Molts només hi militaven per a poder fruit d'aquests privilegis. Vacances pagades a Crimea, setmanes d'estiu a la Mar Negra,

sou d'alliberat a final de mes... Quin goig esser "revolucionari"! En aquell temps esplendorós dels Txernenko i l'Andròpov, els anava bé "militar" activament. Ves si no! Se'n reien de les organitzacions que no fruien d'un concret ajut internacional. Els diners que distribuïa l'ambaixador de l'URSS a Madrid! Els emeceros o trotskos que s'ho havien de pagar tot ells: la propaganda, els cartells, les octavetes, les pancartes de protesta per les malifetes del sistema. A ells, els hi bastava fer una trucada a Praga o Bucarest i, a la setmana següent, amb avió els arribava gratuïtament un milió de pòsters per al Congrés, el material per a dir sí a la CEE. Assistien ben mudadets als àpats que oferien les ambaixades de l'URSS, la

RDA, o Bulgària. Bevien bon xampany francès d'importació amb la plus-vàlua que les burocràcies xuclaven als seus pobles. Organitzaven noves trobades d'"estudis". Hi apuntaven llurs dones i amants. Això era viure, entendre la política!

Quin gran desengany, quan Gorbaxov els va comunicar que s'havia acabat el pressupost per a mantenir partits ficticis, per a sostenir la burocràcia mundial que només existia per a lloar les excel·lències de Moscou. Tot foren corregudes, desgavells. Les crisis i escissions ompliren les pàgines dels diaris. Molts d'aquests ridículs personatges de comèdia bufa provaven de botir del vaixell que s'enfonsava. Era patètic veure'ls cercant aixopluc a recer del poder. Quina desil·lusió més gran, el poder! Els millors llocs ja havien estat ocupats per gent molt més espavilada. Feia anys que una immensa i inacabable munió de carreristes i oportunistes havien triat el camí de la segura nòmina oficial, de l'almoïna que els de dalt donen als servils al preu de renunciar a tots els somnis. Hi hagué misericòrdia per als Curiel, Mohedano, els Zaldívar i Carrillos. Qui sap si en el futur encara podien servir! Arribava, emmidonada en la seva buidor, resplendent, mastegant xiclet, l'american way of life.

No tots aquests homeneus eren coneguts arreu de l'estat. La majoria de petits buròcrates provincials s'han hagut de conformar amb el migrat sou que les restes de llurs organitzacions els podien pagar. Unes esquifides seixanta o setanta mil pessetes mensuals obtingudes a través d'esforços i sacrificis, les quotes militants cada vegada més males d'obtenir. Quantes promeses falses, quantes mentides no hauran dit per a mantenir sota control el migrat ramat que encara confia en llur "clarividència"!

I, malgrat el desenmascarament sobtat que han patit, no ens els hem pogut treure del damunt. Per a justificar sous, llur trista supervivència, se'ns apunten a les mogudes. Pacten a la nostra esquena els trajectes, les consignes de la manifestació amb el Delegat del Govern, fan de policia per al poder dins les nostres fileres. No crec que el seu trist paper sigui gaire durador. La gent ja no és beneïta i fa temps que els va veure el llautó. El dia menys esperat els deixaran de banda, els escometran enmig del carrer: "Apa, a casa, que aquí feis nosa, destorbeu". Llur manifesta inutilitat, llur col·laboracionisme demostrat en milers d'ocasions, els va llevant les caretes rere les quals s'havien amagat durant tants d'anys.

A la propera manifestació bastarà senzillament una empenta, un petit gest per a llençar-los al cubell de les escombraries. D'això n'estic ben segur!

Manteniment — Aeròbic — Culturisme
Taekwondo — Squash — Saunes
Massatges — Hidromassatges
Solàrium — Manta-sauna
Badminton

Pere Garau:
doctor en acupuntura

Mateu Soler:
messoteràpia — liposucció
drenatge linfàtic manual

C./ Miquel Verdera, 59 - Tel. 54 16 52
07420 SA POBLA (Mallorca)

**JOIERIA
RELOTGERIA
ARGENTERIA
FILL DE JAUME SEGURA**
Els millors preus de la Part Forana
Plaça Constitució, 12 - SA POBLA

PUBLINORD BALEAR C.B.

- * Regals d'empresa
- * Publicitat tèxtil
- * Articles publicitaris
- * Trofeus i plaques commemoratives

C./ Capità Pere, 53
Tel. 86 23 23 — Fax. (971) 86 23 24
07420 - SA POBLA (Mallorca)

El trist futur tan negre que ens espera a tots els ciutadans d'aquesta desgraciada i pobra terra

Quan un partit polític guanya unes eleccions democràtiques dins un règim que permet el joc de consultes cada quatre anys és perquè ha sabut connectar amb la gent que viu, treballa, s'entristeix, somriu i mor en aquesta terra. Això dels programes ja és un altra cosa; tanmateix, en molts casos, si aquest sistema fos realment positiu, la majoria de partits —els homes i les dones que els representen— haurien d'acabar les legislatures dins un enreixats ben alts.

És preocupant —amb pànic al cos i deix el cor amb batecs esquizofrèncics— veure com un partit polític —en aquest cas el PP-Balears— guanya les eleccions —amb pactes o sense— de la manera que ho fa. Supòs que a tota persona que té sentit i esperit democràtic —i suposam que en aquest partit hi ha encara qualcú que en té una miqueta—, li deu preocupar força. Aquí és canvien lleis aprovades pel Parlament, s'urbanitza el racó més insospitable, no es compleix la Llei de Normalització Lingüística amb una barroeria alarmant, es donen casos provats de corrupció, es fomenta el folclorisme "a lo regional", just per comparèixer a la fotografia, i un llarg etcètera d'actituds personals allunyades de la més elemental norma democràtica entre molts dels dirigents i personal de base del partit suara esmentat. Si hi hagués

dignitat política, cosa que dubtem que l'hagin coneguda mai —recordem que al PSOE a nivell de l'Estat espanyol ja li han començat a fer "recuperar" la dignitat que acabem de dir— això seria un motiu de preocupació, més que res per la mateixa dinàmica i joc democràtic. Podem pensar, com sant Agustí, en les seves primeres actuacions, que coneixent el bé i el mal, s'ha de triar precisament el mal per tota la comunitat, conscientment que es fa així, per poder seguir guanyant les eleccions. El més trist de tot és que el futur que esta escopint aqueixa gent l'hauré de patir tots i tots ens n'hauré de sentir responsables quan el camí de tornada ja sigui massa lluny.

La penúltima jugada, grollera com les que ens tenen acostumats, ens l'ofereix la conselleria de Funció Pública, els personatges de la qual que n'estan al front i els que hi han estat no mereixen ni la més mínima consideració perquè no han tingut ni cap acció ben feta ni cap paraula bona. I doncs aquesta genteta, com que es passa pel folre de la mànega la UIB, l'OCB, la JAC, que depèn directament de la conselleria d'Educació, Cultura i Esports, com que ells creuen que "són" les institucions i que poden passar per damunt de tothom i de les entitats que la resta de mortals representen, s'han fet els seus propis cursos de reciclatge de llengua catalana per al seu personal —una vintena de cursos—. Ah!, això sembla molt positiu, sembla que està molt bé, però resulta que aquesta genteta donarà el títol que la resta de gent d'aquesta comunitat han d'assolir mitjançant unes proves orals i escrites —per aconseguir els diferents nivells que fa la JAC—, donarà el títol mitjançant uns crèdits que es lliuraran per assistència a la classe: un curs de seixanta hores, seixanta crèdits, igual a certificat B automàticament. D'aquesta manera, aquesta conselleria tindrà tot el personal "reciclat" sobre el paper, però la realitat és que tots presenten cap on és que volen dirigir llurs tentacles verinosos.

Esperem que la conselleria Cultura, la UIB, l'OCB, les persones de sentit comú d'aquesta terra, puguin aturar aquesta mossegada que si la comencen no acabarà aquí: Així arribaran a exigir que la conselleria de Cultura o qui sigui els convalidi tots quantes d'estudis els passin pel cap amb l'excusa que presenten "crèdits" d'hores de classe. Això és riure's, enfotre's del més mínim sentit de l'ètica i de la responsabilitat: veiem com aquestes animetes sempre elegeixen el mal, tot i suposam —encara que sigui molt de suposar— que coneixen —de molt enfora— el bé. **Felip Munar i Munar**

Dissetena carta personal... a l'estil «cabinista»

A partir de la reacció dels dirigents i simpatitzants del Pp, després de les eleccions del diumenge passat, l'autor analitza el sentiment contra el català que es viu en alguns llocs de l'Estat.

"Pujol, enano, habla castellano", era el seu crit de guerra. Alguns milions de televidents varen poder contemplar l'espectacle de com galifardeus identificats amb el PP celebraven, davant la mirada complaent de José María Aznar, la victòria electoral del seu partit. També hi eren presents i satisfets l'eivissenc Abel Matutes i el batle de Madrid Alvarez del Manzano.

El crit de guerra havia de ser el resultat d'un concurs d'idees, perquè realment és difícil imaginar que una sola persona pugui ser capaç de concentrar tan de cretinisme en una sola frase.

Com defensen, aferrissadament el que és d'ells, amb unghes... Lleis, (*por-justo derecho de conquista*) amb pistoles que pagam tu i jo, amb tancs que pagam tu i jo, amb caça-bombarders, que pagam tu i jo... i què ens han deixat per defensar-nos a tu i a jo? Doncs sí! Ens han deixat una cosa tan senzilla com és el vot, el vot que traïdorament, fas servir en contra meu, dels meus fills, dels meus pares, dels meus germans, dels meus amics i coneguts, i segurament molts dels teus també.

No ets un terrorista, però em fas terror.

Una cosa podria ser Espanya, però la realitat és que Espanya és dels castellans, i els altres som esclaus d'ells, uns esclaus d'ells a la força, i uns altres esclaus "judaicament", uns sense guanyar res, no poden fer tampoc res. Els han rentat, i ben rentat, el cervell!, i uns altres perquè ja els va bé per omplir-se les butxaques (i ningú no els acusa de roldans) s'han instal·lat al costat dels altres i xuclen tot el que poden. Jo ja n'estic fart, i dic no! Vull ser valencià. **Josep Casalta**

Coalició per un Nou Partit Socialista

Senyor director:

Aquest passat cap de setmana, a Madrid, la nostra coalició ha celebrat la seva assemblea, en la qual entre altres coses s'ha nomenat el Comitè de Direcció de la coalició a nivell estatal, en què les Illes Balears han entrat a formar part. Jo mateix he resultat elegit per unanimitat per ocupar un destacat lloc en aquest comitè de direcció.

Per altra part, diré que la Coalició per un Nou Partit Socialista, és de l'opinió que el resultat de la crisi econòmica, política i institucional del règim i la mobilització obrera i camperola que és a l'origen d'aquesta situació, el govern de Felipe González es veu enfonsat i desprestigiat, el seu cap visible, company de viatge de Craxi, Carlos Andrés Pérez, i altres falsos socialistes, es nega a assumir les responsabilitats polítiques derivades d'aquesta situació amb el pretext de "no fer el joc a la dreta". Fins i tot en el Comitè Federal del PSOE, n'hi ha que demanen la seva dimissió!

Però el govern de Felipe González i els dirigents del PSOE duen dotze llargs anys aplicant la seva política de dretes, recolzant-se en la majoria obrera i popular.

Per a amagar responsabilitats, Felipe González ha fet dimitir alguns ministres. Però les fonts de corrupció i de pillatge són en la política d'ajust, reconversió i privatització que impulsa l'especulació. La font de corrupció és en l'aliança del govern amb els franquistes i amb l'oligarquia espanyola. Tot això accentua la crisi del PSOE, com s'ha manifestat en els recents congressos; d'aquesta manera, és impossible que el PSOE pugui seguir en bloc fins a la fi la política suïcida de Felipe González. Aquesta crisi del PSOE és el principal element d'inestabilitat del Govern.

La crisi política del règim i del Govern i la duresa de les agressions empenyen els treballadors a refermar la resistència malgrat les seves condicions de dispersió i de confusió en què es troben. Aquesta és la base principal per aixecar un Nou Partit Socialista. **Pere Felip Buades**

TENNIS SON RIGO

Tennis	Squash
Futbol-sala	Volei
Hàndbol	Mini golf
Petanca	Tennis Taula
Cir. Footing	Gimnàs
Final Avda. Son Rigo - Tel. 74 33 66	
Sometimes - Palma de Mallorca	

ÉS MOLT SENZILL!

Telefonau al
26 50 05 i vos
enviarem L'ESTEL
cada 15 dies

SERVICIO OFICIAL
OPEL

SERVIAUTO ARENAL S.A.

Carretera Militar, 185 - LAS CADENAS
07600 EL ARENAL - PALMA (BALEARES)

Tel. 26 81 11
Fax 74 32 77

Carretera Militar, 185 Ses Cadenes
07600 S'ARENAL DE MALLORCA

Parlem clar i llampant

Per Joan Antoni Estades de Montcaire i Bisbal

Amb qui estic

Jo, Joan Antoni Estades de Montcaire i Bisbal, creient, catòlic, apostòlic i romà, simpatitzant i col·laborador de l'Opus Dei i monàrquic, per tradició familiar, de tota la vida, estic amb ERC (Esquerra Republicana de Catalunya) en tot quan suposi defensar i enlairar la llengua, la terra, els costums i usances del poble mallorquí, així com afirmar i reafirmar la germanor de totes les terres de parla catalana i lluitar per la recuperació legítima de la nostra sobirania nacional. No estic amb ERC —i em separa d'ell— pel seu programa o pels seus dirigents, per la qüestió de la forma de govern del país, pel seu rebuig a la institució monàrquica i, molt més encara, estic oposat frontalment a les seves simpaties en favor del pretès dret (vaja quin dret!) de la dona a l'avortament com

darrerament s'ha fet públic en un comunicat de les seves joventuts.

Per contra, jo, Joan Antoni Estades de Montcaire i Bisbal, col·laborador habitual de l'ESTEL DE MALLORCA, contertulià dels sopars de Ses Tarragones, 1992 i 1993, estic amb el PP (Partido Popular) en tot allò que significa defensar els valors permanents de la idea de Déu i família, així com recolzar sempre els principis indispensables d'autoritat i ordre. Ara, no estic amb el PP i em declar bel·ligerant en contra de la tossudesa i mala bava de molts dirigents seus que menyspreen i ataquen la llengua catalana (considerant-la sempre inferior a la castellana, l'anglesa i la francesa) i ens volen negar les nostres senyes històriques d'identitat, així com el dret natural i legítim de governar-nos per nosaltres mateixos i sota l'única sobirania de l'estendard i senyera de Guifre el Pelós, Jaume el Conqueridor, Rafael Casanova i Francesc Macià.

Estau d'acord? Doncs bé. No hi estau? És igual. M'estic, en aquest moment, recordant d'unes paraules que un dia digué el que fou president d'Euskadi entre 1936 i 1937 durant l'anomenada guerra civil espanyola, José Antonio Aguirre y Lecuba (1904-1962): "Nosaltres (es referia al poble basc) som catòlics, virils i integrals, d'un catolicisme sincer i no d'una sensibilitat malaltissa. Si per dreta hom entén l'oposició als progressos legítims de la democràcia contra els poders absoluts, nosaltres som d'esquerres. Si esser d'esquerres consisteix a lluitar contra la família, contra els principis sagrats de l'Església Catòlica, la qual doctrina professam, en aquest cas (segons aquesta interpretació que jo consider ridícula) nosaltres (els bascos) som de dretes".

El president Aguirre era catòlic practicant, de formació integrista i pertanyia al Partit Nacionalista Basc, d'orientació cristiana humanista. No abdicà mai ni renegà de les seves conviccions morals i religioses. Com a ciutadà del País Basc i patriota de la seva terra es posà al costat del Front Popular Marxista de l'Estat dit espanyol, al govern del qual ell devia l'autonomia d'Euskadi; però, si aquesta autonomia l'hagués respectada i mantinguda Franco, possiblement la seva actitud fora estat diferent. José Antonio Aguirre tenia molt clar, com a basc, que per damunt de tot hi havia la llibertat i l'interès nacional de la pàtria basca, i tal llibertat i interès nacional no podien esser renunciats ni postergats per cap motiu o pretext.

Esper haver-me explicat correctament.

No ho impediran puputs, missatges ni tots els criats del colonialisme castellà

Darrerament això de la "normalització lingüística"

Tenim camisetes de s'Arenal de Mallorca a 1.000 ptes., i addesius a 25 ptes. Les vos poden enviar contra reembols

(que certament té les seves exageracions) està posant neguitosos els puputs, missatges i altres criats o admiradors del colonialisme castellà. El missatge gran predica el boicot a les *Rondalles Mallorquines* perquè ara escriuen "rondalles" i no "rondaies", i parla d'invasió catalanota perquè els textos d'ara posen: "Això era un pare que tenia dues filles...", mentre que els d'abans (que segons ell són els autènticament mallorquins) posaven: "Això era un pare que tenia dues fies...". Això per una banda; per l'altra el puput gros parla del que ell anomena "minuto de odio al español por parte de la Obra Cultural Balear", oblidant, per descomptat, les hores i els anys d'odi que n'hi ha que tenen al català, a la llengua dels mallorquins.

La simple convocatòria a favor d'una plataforma per a la defensa i promoció de la llengua catalana a Mallorca ja ha posat en estat d'alarma tota aquesta gent. Les mentides (per no dir altra cosa pitjor), tant per escrit com de paraula, no poderen impedir, no obstant, dia primer de juliol, que una sala del Centre Cultural de Sa Nostra estàs plena de gom a gom, amb més de tres-cents joves, tant estudiants com treballadors, que assistiren a l'acte de presentació, el qual també comptà amb l'assistència d'altres persones que, si bé ja no tenim vestit anys, seguim joves per lluitar i defensar les nostres coses, entre elles la llengua. Així, cal assenyalar la presència i l'emoció d'un veterà militant d'Esquerra Republicana, primer secretari de l'Obra Cultural Balear quan aquesta nasqué fa més de trenta anys, com el senyor Miquel Fullana, que manifestà satisfacció i un crit d'avis perquè "aquesta llengua nostra mai no ha de desaparèixer". O les paraules de Climent Garau Arbona (segon president que fou de l'Obra Cultural Balear), qui en representació del Grup Blanquerna proclamà, ben fort, que "aquesta terra (la nostra, la mallorquina, la que parla català) no és una terra vulgar; és una terra que promet i es pot tenir confiança en el futur".

Els qui ara estan fent judicis d'intencions i qualifiquen quasibé la plataforma de racista i xovinista no han impedit l'adhesió de Guillem Fullana Hada d'Efak, àlies Cremat, nascut a la Guinea Equatorial amb una cama d'arrels manacorines i mallorquí per elecció i principalment per convicció.

L'acte de presentació d'aquesta plataforma fou tot un èxit i jo no dubt gens ni mica que ho serà el seu treball.

N'hi ha que pateixen amnèsia

La revista de Madrid *Hidalguía* és una revista seriosa i científica quan parla de genealogia, nobiliària i heràldica, però darrerament el seu director, V. de C. (o sia Vicente de Cadenas) està opinant sobre idioma i nació i, al meu poc veure, no en sap ni l'aeiou. De la seva carta, publicada al número extraordinari 243-244 dedicat a la ciència heràldica, no se'n desaprofita res. Sota el títol "Otra vez la limpieza de sangre", el senyor de Cadenas diu: "Ahora resulta que en pleno siglo XX, con el nombre de pureza de sangre, los vascos, que como todos los españoles en más o menos proporción tienen participación de otras razas, reclaman este anacronismo", i afegeix a continuació "en eso los catalanes callan porque les conviene pues allí sí que hay multitud de patronómicos y topónimos de otras geografías peninsulares y por ello no pueden reclamar ninguna pureza de sangre aunque reclamen otras cosas".

Parlar de neteja de sang en ple segle XX és demencial, com diu el director d'Hidalguía, i li don tota la raó del món. És un anacronisme, com per ventura és anacrònic el fet que encara la major part de les corporacions nobiliàries de l'Estat espanyol exigeixin, per a l'ingrés dels seus membres (i jo no dic que això sigui bé o mal), que aquests manifestin (sota paraula jurada) que no tenen cap avantpassat moro o jueu. Després, és clar, direm que l'expulsió al 1492 dels jueus de la península Ibèrica fou una qüestió únicament religiosa, tal volta econòmica, però mai racista. O és que ara hi haurà qualche estrúmbol que em vol fer passar pel que no sóc, no he estat, ni seré mai, em dirà el contrari? Que no s'atrevesqui.

PSM-CIU: UNA BONA COALICIÓ?

Al Consell Polític del PSM que es va celebrar a Sineu el dia 19 de febrer vaig defensar la inconveniència de la coalició electoral amb Convergència i Unió. Com a conseqüència de la decisió presa pel Consell, majoritària i clarament democràtica, vaig decidir deixar el partit per coherència amb els meus principis polítics i sense fer-ne cap crítica pública.

Ara, després de les eleccions i analitzats els resultats, crec que ha succeït en gran mesura, el que vaig exposar a Sineu, cap avantatge i molts d'inconvenients per al PSM.

Si bé s'ha millorat el percentatge de vots respecte a les eleccions generals de l'any en 1'5 punts, s'ha passat del 5'5% al 7%, aquesta puja l'hem de considerar mínima respecte a la forta baixada del PSOE, 10 punts. També s'ha de tenir en compte que Els Verds de Balears no han estat competidors electorals.

Així, doncs, el PSM no ha recollit res de la forta baixada del PSOE ni de la no presentació d'Els Verds, ni ha erosionat gens a UM ni al PP. En canvi, IU ha pujat 4 punts, de 5'6% al 9'6%, i s'ha situat en un percentatge superior al tret pel PSM a les eleccions autonòmiques de 1991, un 8'2%, que tots vàrem considerar com a excel·lent.

No som endevinador, però som del parèixer que si el PSM hagués optat per la coherència electoral i ideològica, que fins ara tant l'havia caracteritzat, li podria haver passat el mateix que al BNG (Bloque Nacionalista Galego), altres vegades ja tingut com a referent electoral. Mentre a Galícia IU només ha pujat 0'5 punts respecte a les Generals de l'any passat, BNG ha augmentat el 3'5%. És a dir, a Galícia ha passat el contrari que a Mallorca, i que consti que no tinc cap mania per IU, però és un fet constatat que fins ara el PSM sempre havia guanyat a IU a les eleccions europees i autonòmiques, després que aquella el superés a les generals.

Després del que ha passat en aquestes eleccions és de preveure, i ja era de preveure fa quatre mesos, que el PSM ja difícilment serà el referent de l'esquerra nacionalista i ecologista a nivell de política autonòmica. El seu pacte contra-natura amb CIU ha ajudat a col·locar a IU en un lloc de sortida privilegiat a Mallorca i no en parlem a Menorca i a les Pitiüses. IU Balears, segurament es convertirà en una espècie d'Iniciativa per Catalunya, organització que tan difícil li posa a ERC per agafar volada.

És clar que si es vol deixar d'esser el Partit Socialista de Mallorca per esdevenir només els Nacionalistes de Mallorca, per cert, nom adoptat a proposta meua al Congrés de 1990, tot el dit anteriorment hi sobriaria.

Jaume Cerdà

President d'APIB (Aliança Popular per a la sobirania de les Illes Balears)

La Sobirania Nacional... si Déu vol

Entre els nacionalistes hi ha un sector que vol la independència. Segons no sé quina recent enquesta, sembla que els menors de 25 anys són independentistes al Principat, en un 25%.

Personalment, no sóc "nacionalista", tret de quan no tinc més remei, però sí que pense que el dret a l'autodeterminació és un dret internacional dels pobles. És un dret democràtic, no? Per cert que no pas un dret democràtic acceptat en cap dels estats "marxistes-leninistes (ni crec que ho sigui mai en tals estats).

El cert és que hi ha un reviscolament nacionalista arreu de l'estat. Però al capdavant, serà una revifalla consistent?

Històricament, les independències nacionals han anat acompanyades de canvis molt profunds. Els Països Baixos van viure alhora revifalla evangèlica (calvinisme) i independència nacional i posteriorment expansió colonial - tot i la terrorífica repressió espanyola, que va condemnar els seus tres milions d'habitants a mort mitjançant la inquisició. Els Estats Units es van proclamar independents i primera -cronològicament- democràcia moderna, amb una Constitució molt influïda per principis bíblics. Cal considerar que el primer dret democràtic que va anar eixamplant-se amb els altres, fou la llibertat de consciència (religiosa). Per això els països protestants tenen una tradició democràtica molt més estable i socialment més arrelada que no pas els catòlico-romans. Per

això, en aquests darrers, on segles d'Església vaticana ha jugat un greu paper de reacció feudalitzadora i autoritària, la tradició democràtica ha estat, tan sovint, fortament anticlerical o, si més no, descreguda o irreverent. (No crec que això sia tan sols cosa del clima).

La independència de Noruega respecte de Suècia l'any 1905, fou la pacífica realització del dret a l'autodeterminació.

Els països islàmics és ben difícil que mai puguin ser realment democràtics. Les actuals "democràcies" islàmiques són barreges de caciquisme, ignorància, confusió cívico-religiosa en les autoritats i intolerància quan a consciència, a l'estil que a casa nostra fa un segle, per fer una comparança. I quant al Tercer Món, hi ha, en general, una inevitable alternança entre governs autoritaris de dretes (molt sagnants) i uns altres d'esquerres (influits pels marxistes).

I els Països Catalans? La seva expansió per terres sarraïnes i mediterrànies ve després de la desfeta de Muret on Pere el Catòlic, pare del Rei en Jaume, va morir, i que fou el començament d'una forta repressió de l'entente Papa-Rei de França. El primer va instituir la Inquisició per fer desaparèixer l'heretgia albigea (derivada del càtars balcànics), el segon es va annexionar l'Occitània, fins aleshores sota influència catalano-aragonesa. A partir d'aquest moment la Inquisició va anar creixent i endurint-se, i Occitània

perdent la seva cultura, llengua, i per suposat, sobirania (fins al punt de la seva actual quasi pràctica desaparició com a nació). Cents de milers d'albigeos occitans van ser torturats, perseguits, morts. Molts d'ells van venir als Països Catalans en qualitat d'allò que ara en diríem "refugiats polítics". Mallorca fou repoblada en part per occitans i a València, a les comarques del Maestrat, trobam formes verbals d'influència occitana. Segurament aquests occitans devien ser albigeos en major o menor mesura, i influïren en la burgesia catalana i al si d'algunes ordres com els Templers. La Confederació Catalano-Aragonesa fou una democràcia estamental durant l'època feudal i fins ben tard no conegué la implantació de la Inquisició, que fou als volts de 1490. Durant les successives revoltes contra el poder central de Castella (Germanies, guerra de Catalunya, Successió, Independència, Cantonalisme, Carlisme...) sempre, invariablement, es va perdre. En la de Successió les potències aliades i en particular, la potència protestant, Anglaterra, es van comprometre a recolzar la independència dels Països Catalans. Però els nostres països no saberen treure's de damunt la llosa cèsaro-papal, no canviaren espiritualment, i tornaren a l'etern feudalisme. A la dependència de la gran potència catòlica en decadència. L'actitud de la Jerarquia Catòlico-Romana fou sempre, en definitiva, acomodaticia. "En virtut de les presents, diem, amonestem i exhortem a (...), la precisa, estreta e indispensable obligació nos ateny a tots, en pena de pecat mortal, i altres atribuïdes per los sagrats cànon d'obeir, servir i venerar a nostre rei d'Espanya" (Exhortació del vicari general de Barcelona l'any 1715).

L'època que va entre Ramon Llull i Sant Vicenç Ferrer, fou de tan gran fervor cristià com d'expansió mediterrània. Amb els Borja, l'estat espiritual del nostre poble ja havia canviat molt, la història de les Germanies, "Comuna" i renaixentista, fou el col·lapse.

No, no crec pas en el simple materialisme històric. És massa mecanicista i pretensions, tot i les seves veritats. Crec en la diem-ne història segons la Providència, la història bíblica. I fóra bo que els *soi-disants* nacionalismes, afeccionats a les dissertacions històriques, de les quals tan ben ordits estan els nostres països, vencesin el prejudici i la pesera mental i analitzessin la sobirania nacional a la llum del fervor cristià autèntic dels seus pobles, i el progrés a la llum de la difusió dels principis evangèlics entre la seva població. La Bíblia amb llibertat de consciència com a progrés democràtic en la història. Clar que igual el problema és que a ca nostra la Bíblia no és un llibre especialment llegit. Prejudicis? Ricard Colom, Ajuda Evangèlica dels Països Catalans

Holocaustos silenciosos d'avui en dia: El cas sudanès

Molta filmografia ha alçat l'holocaust nazi contra jueus, polonesos i altres ètnies, però avui en dia segueixen els holocausts, sense films i potser tant en silenci com llavors. En amples àrees d'Àfrica, 15 milions de persones, en estats en guerra civil (com nosaltres fa poc mes de mig segle, es troben amenaçades de morir a causa de la fam. Es tracta d'Angola, Moçambic, Burundi, Libèria, Etiòpia, i Sudà.

De tots ells, parlam avui del cas sudanès. És tracta d'un holocaust anunciat. Des de 1984, mig milió de persones han mort de fam, la meitat d'elles durant l'any 1988 enmig d'un silenci quasi total.

El problema consta de dues parts:

La guerra civil d'extermini del Nord (àrabo-islàmic i integrista) contra el sud (negre cristià) El govern és islàmic, al Nord, i ha enviat un exèrcit de 50.000 homes per tal d'exterminar en genocidi les tribus del Sud, les quals habiten terres riques en petroli, níquel, urani i també en agricultura. Els negres del Sud han format grups guerrillers, amb 20.000 homes. Cínicament i de manera oficial, representants del Govern de Khartoum han afirmat que no els interessan els pobles del Sud, sinó llurs terres i riqueses minerals. En fi, problemes típics de les nacions obligades a suportar Estats controlats per una altra nacionalitat, sols que duts al límit.

Com sol passar, el govern sudanès també ha estimulat les disputes ètniques per a dividir el Sud (com fan els racistes blancs a Sud-àfrica, o com ací han llançat el blaverisme per evitar la confluència catalano-valenciana). El Govern central musulmà ha duit una política de genocidi contra el poble dinka, contra xilucs i d'altres ètnies nilòtiques, les quals constitueixen el contingent humà de la guerrilla. Dins aquesta política s'encabeix la prohibició d'entrada de tota mena d'aliments en les zones controlades per la guerrilla i l'expulsió de les organitzacions humanitàries no governamentals.

I la segona part, que és la sequera del nord islàmic, sequera comuna i estesa des de fa anys per tot el Sahel o zona sub-sahariana.

I a la sequera, guerra civil, genocidi i fam, podríem afegir-hi la possible utilització d'armes químiques contra el Sud i la permissivitat de la tracta d'esclaus negres. Increïblement, el Sudan és un dels pocs països del món on l'esclavatge de negres i cristians és encara moneda corrent.

Un representant del Comitè per als refugiats d'Estats Units va declarar: "Avui, el desastre que pateix Sudan fa petites moltes altres calamitats del món actual". En efecte, si l'ajuda internacional no hi arriba, entre cinc i sis milions de persones moriran de fam.

A Juba, capital del Sud, ja no queden provisions als magatzems. Menjen segons arriben els avions. No tenen ni racions de menjar regulars. La gent, no cal dir-ho, està patint terriblement, mentre ací, a l'Occident vivim en l'opulència i el consumisme desenfrenat. Unes anècdotes per fer-nos-en una idea: Una missionera va veure un mati un parell de germans de 14 i 15 anys que s'havien allistat a l'exèrcit i preguntà a la mare la raó del fet. La resposta fou que "a l'exèrcit ells poden menjar una vegada al dia", i va afegir que si anaven a combatre i morien segurament fos millor per a ells. Això dóna una idea del grau de desesperació d'aquella gent. Una altra dada: molta gent està tan dèbil que no poden resistir la menor malaltia i de seguida moren per qualsevol coseta de no res. Els hospitals estan plens de gent consumida.

El director de CART (Equip Coordinat d'Agències d'Ajut) a Juba comenta que els estrangers són els únics que poden denunciar aquesta situació. En són moltes les persones agafades enmig d'aquesta situació, sense poder fer res per ells mateixos més que col·locar-se en posició fetal fins a morir. El director del CART conclou: "Els qui podrien fer alguna cosa i deuen fer-la estan aturats. No ho entenc".

Feim una crida als organismes públics de confiança i grups d'ajuda a obrir comptes corrents als bancs i fer-ne públic el número, a fi que la gent pugui depositar-hi els seus donatius. Fem pública aquesta greu situació silenciada. **Ajuda evangèlica**

L'ESTEL
de Mallorca **265005**

**INTERPAPER
BALEAR**

Articles Foto-Video — Albums per a fotografies
Marcs per a fotos — Albums de Reportatges
Distribuidora Fotografia — Químics per a Minilabs
Càmeres — «Carretes» Kodak i Fugi

JOAN SAGRISTÀ I SANTOJA
Majorista en material de Fotografia

Carrer Tinent Oyaga, 18 baixos — Tel. 75 94 46 - 07004 Mallorca

CARN CAPOLADA
Jaume Sastre

BARTOMEU VIDAL, CARAGIRAT A LES ORDRES DELS NEO-NAZIS DEL PP

L'apropiació de Bartomeu Vidal i Pons de la revista *La Nau*, s'ha notat immediatament en la línia ideològica de la publicació. Al núm. 33 que correspon al 17 de juny de 1.994, es pot llegir un article editorial que és d'allò més repulsiu que hem llegit últimament. El títol ja ho diu tot: **Maria Antònia Munar enfonsa UM**. Home, fins aquí podíem arribar! Tan baix has caigut, Tomeu Vidal, perquè amollis aquestes mentides i llepis el cul d'aquesta manera al lloro vell! Què esperes guanyar amb aquest article execrable? Per ventura fer-te perdonar el teu passat nacionalista i que el reietó tribal Cañellas t'ho recompensi fent-te conseller altre pic? Bufó Noningú! Que se t'emporti una passa de pigota borda! Home! Llimac més que llimac!

Tomeu Vidal

Anem a pams. Veiam, a aquestes passades eleccions europees les **Forces Indígenes** integrades per UM, PSM i ERC han tret a Balears els següents resultats comparats amb les eleccions espanyoles de l'any passat:

	1993	1994	
PSM	20.113	17.434	-2.679
UM	10.040	7.681	-2.359
ERC	2.846	2.355	-481

La bipolarització espanyolista PP-PSOE ha fet mal al conjunt dels nacionalismes de les colònies (basc, català, canari, galleg...) i la davallada de vots ha estat general, tret de comptades excepcions, i més o manco la mateixa en proporció. Què ha passat durant aquest període de temps pel que fa en concret a UM? Doncs entre d'altres coses hi ha hagut la ruptura del pacte PP-UM i ha passat que el Conseller de Cultura, Sr. Bartomeu Rotger, s'ha afegit a la llista ignominiosa de traïdors que el corrupte Gabriel Cañellas ha subornat mitjançant càrrecs i prebendes. Vidal no té raó quan diu que Mª Antònia Munar ha enfonsat UM perquè realment, si tenim en compte l'escandalosa llista de renegats d'UM (Pedro J. Morey, Guillermo Vidal, Francesc Salas, Bartolomé Oliver, Carmen Sagrado, Domingo Ferrari, Ramon Servalls,...), resulta que l'autèntica proesa és que a hores d'ara UM continui existint com a projecte polític i que, malgrat tots els cops baixos, les punyelades per l'esquena, la guerra bruta i les càrregues de

profunditat que s'han llançat des del PP, encara hagi tret 7.681 vots.

Això no és tot, però. L'article editorial de *La Nau* és més nauseabund que un ou nial perquè diu una veritat a mitges i ja se sap que això és molt pitjor que una mentida sencera. Només han davallat UM-PSM-ERC a aquestes eleccions? Idò no. La mentida més lletja, l'estafa més podrida està com sempre en allò que s'oculta i no es diu. El dia després de les eleccions, dia 13 de juny, el pamflet racista i xenòfob antimallorquí, *El Día del Mundo*, portava una notícia signada pel mercenari de l'espanyolisme Didac Feliu amb el següent titular: **Unió Mallorquina perd 2.000 vots amb relació a las Generals de l'any pasat**. Què es pretenia ocultar amb aquest titular enverinat? Doncs amb això s'ha pretès amagar la davallada forta del **Front Foraster** integrat pel PP-PSOE-IU. Veiam els resultats:

	1993	1994	
PP	191.120	147.167	-44.953
PSOE	139.874	72.185	-67.689
IU	24.552	28.637	+4.085

A la vista d'aquests xifres, tan sols en un any el mamarratxo llepaculs de Madrid, Gabriel Cañellas, ha perdut més de 44.000 vots a causa de la seva política anti-mallorquina i pro-grans empreses forasteres com **Porto Pi, Alcampo, El Corte Inglés**, etc. -la davallada del PP just a Palma supera més de 20.000 vots-; i el PSOE ha perdut més de 67.000 vots a causa de la seva corrupció generalitzada. L'únic partit que ha pujat són els comunistes espanyols del racista andalusí, Julio Anguita, però ben mirat la suma de 4.085 vots és una pixerada vora els perduts del PP-PSOE. Però és clar, la davallada brutal del PP no interessa ni és titular de la premsa forastera. Això no convé que surti damunt els papers perquè es pot crear l'efecte contagi. Quants de vots ha perdut el reitó tribal Cañellas dins Sa Pobla per afavorir el transvassament de Sa Marineta? I dins Llubi o Sencelles? Això tampoc no interessa als diaris forasters no fos cosa que els mallorquins que encara voten ulls clucs un partit d'obediència mierdalenyà com el PP, se n'adonin de l'estafa.

Que consti que fa un temps teníem un gran respecte per Tomeu Vidal. Des de l'ESTEL el vam felicitar quan va esser nomenat conseller de cultura i fins i tot el vam defensar públicament quan va fer el gest, enmig de la histèria gonella, de rebre al seu despatx oficial el líder independentista Angel Colom (Vegeu *Ditada de mel*, 15.XII.1992). Tot això, però ja és aigua passada. Tomeu Vidal s'ha convertit en el Damià Ferrà-Ponç d'UM. Qui ho hauria dit anys enrera que l'ex-portaveu de la Crida a la Solidaritat a Mallorca acabaria donant suport a la campanya nazi, racista, criminal, xenòfoba i genocida del PP contra la llengua catalana? Tomeu Vidal es va equivocar quan per divergències internes dins UM va anar a cercar aixopluc sota les ales empastifades de paràsits del lloro vell. Vidal no s'ha adonat que el Cañellas dels anys 93 i 94 no té res a veure amb el Cañellas del gener de l'any 1988 quan va parlar de limitar l'arribada de forasters a Mallorca. Mentre el PP de Jorge Vestrynge i d'Antofito Hernández Mancha era un bordell i col·leccionava derrotes electorals, les colònies d'ultramar anaven per lliure i Cañellas s'atrevia a despotricar contra Madrid. Quan el clan de Valladolid del falangista José Mª Aznar, al congrés de Sevilla l'any 1989 va agafar el lideratge del PP i va començar a estrènyer les corretges i polítges, Cañellas a poc a poc va aplegar veles, va fer un acte de genuflexió colonial davant Madrid i es va davallar els calçonets perquè en Kosé María dels mostatxets l'empitonàs ben empitonat fins a tall de ronyonada. Amb paraules del biògraf d'Aznar, Angel Palomino: **Es tracta d'aturar els peus a moltes "baronies", de segar ambicions caciquils i regionals i provincials, d'esmoreir tant com sigui possible la tensió i el desgastament que provoca la confecció de llistes electorals.**

El neo-nazi del PP José María Aznar amb el seu Boy a les colònies Gabriel Cañellas.

Aquí és on es va acabar la història del Sr. Cañellas. En un acte de claudicació davant Madrid, Cañellas es va empassolar el pacte autonòmic PP-PSOE que és un atemptat directe contra els interessos de Balears. Per imposició personal d'Aznar, Cañellas va fotre de fora del Govern un dels seus millors amics d'infància, Alexandre Forcades. Per ordres de Madrid Cañellas va dir sí allà on abans deia no, va acceptar la implantació d'**El Corte Inglés** i va signar la sentència de mort per a milers de petites i mitjanes empreses mallorquines que són la columna vertebral de la nostra economia etc. etc. Cañellas, amb els vots d'una gran majoria de mallorquins, fa una política antimallorquina i al servici dels interessos de l'oligarquia forastera del Clan de Valladolid. Què dimonis fa doncs Tomeu Vidal, aplegat amb tota aquesta púrria del PP?

ANDALUSIA: UNA TERRA DE VIVIDORS ACOSTUMATS A VIURE DE LA RAPINYA COLONIAL

A l'Espanya profunda i autèntica, Andalusia, els *señoritos* neo-nazis del PP (Javier Arenas) i els comunistes espanyols d'**Izquierda Unida** (Julio Anguita) s'han posat d'acord per anar contra el PSOE a qui acusen d'estar venut a la burgesia catalana de CiU. A l'hora de justificar aquest pacte Hitler-Stalin entre PP i IU l'imperialista espanyol, el camarada Julio Anguita, ha amollat que el PSOE no pot dir res perquè ha pactat amb la pitjor burgesia de totes: la catalana: **El PSOE es mejor que calle si tiene un poco de dignidad, porque han pactado con la peor burgesia, la catalana de Pujol**. Està ben demostrat que els catalans som per als racistes espanyols Julio Anguita, José Mª Aznar, Rodríguez Ibarra, etc. el mateix que els jueus van esser per a Hitler: el boc expiatori, l'ase dels cops sobre el qual descarregar la seva frustració, la seva incompetència i la seva corrupció. Sort que Pilar Rahola d'ERC ha contestat immediatament les barrabassades d'aquell fonamentalista espanyol: **El Sr. Anguita en comptes de despotricar contra la burgesia catalana, més valdria que investigàs el paper de l'oligarquia andalusa.**

Andalusia i Extremadura són una terra que ha donat molts aventurers, lladres i conquistadors que s'han malacostumat a viure des de fa segles de tot quant roben a les colònies. A Sevilla hi trobareu palaus opulents, monuments faraònics i moltes

Julio Anguita

esglésies monumentals que daten del temps que l'or espoliat d'Amèrica arribava raig seguit al seu moll. Allà no hi trobareu fàbriques ni indústries per la senzilla raó que els andalusos del Sr. Anguita o els extremenys del Sr. Ibarra han viscut sempre de l'esforç, de la sang i de la suor dels pobles indígenes a qui han esclafat, espoliat i assassinat per dret de conquesta.

Ultra això, Andalusia i Extremadura han patit secularment unes classes dirigents feudals que l'han esclavitzada, li han impedit fer la revolució industrial i han forçat a l'emigració milers i milers d'andalusos. Els **señoritos** han estat i són el càncer d'Andalusia, els enemics grossos dels **jornaleros** a qui han condemnat a la diàspora o a viure dins la misèria. Dons bé, ara els comunistes andalusos del Sr. Anguita, en teoria defensors dels **jornaleros**, han pactat amb els **señoritos** del Sr. Arenas del PP i a l'hora de justificar aquest pacte del diable han dit que pitjor és el pacte entre PSOE i CIU ja que la burgesia catalana és la pitjor de tot l'estat. Idò no, Sr. Anguita. La pitjor burgesia és aquella que no existeix i la xacra més fotuda d'Andalusia és que no té una burgesia consolidada perquè encara viu en un règim feudal on els **señoritos** són amos i senyors de terres, de béns i de persones i on els comunistes d'IU i els socialistes del PSOE s'han instal·lat en la corrupció permanent del frau al subsidi agrari (PER).

Avui Andalusia sencera és un clot de fems, un fotumbo de vividors, de paràsits, de toreros, d'aprofitats i de lladres on gairebé tot déu xucla de la mamella del subsidi i de la subvenció públiques. El pitjor de tot aquest podrimener, però, és que els doblers que serveixen per mantenir aquest enorme engany col·lectiu són nostres perquè, com ja és de domini públic, som els Països Catalans els qui via espoliació fiscal mantenim amb el nostre esforç aquest exèrcit de putifeines, de perduts, de miserables i de trinxeraires. Sr. Julio Anguita, només aquest estiu més de 26.000 temporers andalusos han vingut a cercar feina a Balears perquè allà es moren de fam. Tregui comptes Sr. Anguita! Si Andalusia tingués una burgesia competent i moderna els mallorquins també hi sortiríem guanyant perquè aleshores aquests 26.000 forasters del dimoni no vindrien a fotre la feina al jovent mallorquí i a posar en perill la nostra cultura..

PILAR RAHOLA, L'AMBAIXADORA CATALANA A MADRID

La diputada independentista d'ERC, Pilar Rahola, ja fa un any que és al parlament de Madrid. Durant aquest període, Pilar Rahola, ha contribuït a difondre d'una manera important l'independentisme català. Avui és molt coneguda i freqüentment surt als mitjans de comunicació de masses espanyols. Instal·lats dins la mentalitat defensiva, hi ha

nacionalistes de bona fe que encara viuen en els temps de les catecumbes i que troben que els espanyols fan massa cas a Pilar Rahola. Per això no s'estan de dir, això sí sense aportar cap mena de prova, que la presència de Rahola als mitjans de comunicació forasters obbeix a alguna segona intenció perversa dels espanyols. Escampant el recel i la desconfiança dins els nuclis d'iniciats, aquests enzes demostren conèixer ben poc el tarannà i la mentalitat col·lectiva dels espanyols. Voleu saber quin és el secret de l'impacte de Pilar Rahola dins Madrid? Voleu saber per què ha fet forat i en parlen tant?

Per contestar aquestes preguntes, és útil i aclaridor recordar el fenomen Francesc Macià. Acaba de sortir el llibre de memòries d'Abelard Tona i Nadalmal, **Memòries d'un Nacionalista català**. A la pàg. 52 l'autor afirma respecte a Francesc Macià i a la seva actuació al parlament espanyol, unes paraules que ens vénen com l'anell al dit per explicar el fenomen Pilar Rahola: **Sense gaires definicions ni paraules -que no les tenia-, d'una manera tallant, proclamava -com ja hem anotat- que Catalunya tenia dret, com a nació que era, a la seva independència prèvia a tota altra cosa, i ho anava a dir en plenes Corts espanyoles. Però aquesta i altres actituds de valor, les podia adoptar Macià davant els espanyols, perquè els impressionava profundament i no li perdien el respecte i la consideració. No hi ha hagut polític català que els hagi impressionat tant. La seva presència els deixava atònits, com si es trobessin davant un Quixot reencarnat, per les seves faccions escardalenques i el seu cap canut; cos sec i d'elevada talla; mirada desorbitada i fixa; amb una expressió i un capteniments exaltats, de posseït per una gran passió.**

Pilar Rahola

Aquesta és l'explicació profunda de l'impacte Pilar Rahola a Madrid. La mentalitat col·lectiva dels espanyols està instal·lada permanentment en la xuleria arrogant del macarró i en l'admiració profunda de les figures del torero i del Quixot: dos personatges que en certa manera afronten sols l'adversitat. A Madrid estan acostumats a tractar amb cues llemicosos que es recargolen i que no saben portar amb dignitat la catalanitat com Gabriel Cañellas, Jordi Pujol, Miquel Roca, Narcís Serra, Fèlix Pons, Rafel Ribó, etc. etc. Als ulls dels espanyols, Cañellas, Pujol o Serra, per exemple, són com aquells jueus arrossegats, covards, temorencs, mesquins,

mercaders i ambigus que volien comprar la "comprensió" dels nazis amb paraules enfiteses i gestos servils. És clar, que de cop i volta, Pilar Rahola, una dona tota sola s'hagi ficat dins la gola del llop i a la cara tothom, sense amagar-se'n, amb veu segura hagi dit davant tot Madrid que Catalunya vol la independència, els ha deixat estupefactes, bocabadats, atònits i presos d'una secreta captivació. Uns captivació, tot seguit s'ha de dir, que en qualsevol moment pot esclatar en una crisi de còlera intempestiva i assassina típica dels macarrons i que encaixa perfectament amb aquell pensament tan famós de l'any 1936 del grandiosíssim fill de puta falangista anomenat Jiménez Caballero: **CATALUÑA: Te habla un español que te quiere. Y te quiere, como los españoles de la meseta castellana desde siglos te aman: con pasión. Con la misma pasión que se quiere a una mujer.**

Y la pasión, ya lo sabes: va desde el despojamiento más abnegado de nuestra propia dignidad, hasta la ira terrible de esa dignidad al fin exacerbada: hasta el crimen, que por eso se ha llamado pasional.

·Quien bien te quiera, te hará llorar", dice el profundo adagio nuestro.

"La maté porque era mía", dice también otro hondo y apasionado decir de nuestro pueblo.

En pequeño, en mi particular caso de español que te quiere con pasión, eso mismo ha sido el caso de todo nuestro pueblo. De España contigo. Aquesta és, segons la meua opinió la raó última de l'impacte Pilar Rahola.

Som conscient que la tasca de la nostra ambaixadora a Espanya, Pilar Rahola, és difícil. No hem d'oblidar en cap moment que treballa a camp contrari i que està sotmesa a un bombardeig constant de múltiples i enormes pressions que fa difícil mantenir en tot moment la sang freda i el cervell clar. En tot això hi ha però una gran lliço que tots els catalans hem d'aprendre: **amb les herbes molles s'hi torquen el cul!** La covardia, la por, els eufemismes, l'ambigüitat calculada, etc. tot el discurs regionalista i Tio Tom és un error, un terrible error perquè davant un gest de covardia, l'enemic espanyol s'envalentona; en canvi, davant un gest de valor, davant un acte de valentia, l'enemic et comença a respectar. Treure un poble de l'esclavitud és una empresa titànica que exigeix el mateix esperit d'ànim amb què un esportista corr la marathó: resistir, resistir, resistir encara que el pern que aguanta el món passi per ull, dosificar les forces i en veure el moment oportú, desencadenar un atac fulminant i sense resposta possible. Malcom X, el líder negre que es va passar tota la vida lluitant contra corrent i a camp contrari defensant l'emancipació dels negres dins els USA, ho va dir ben clar i sense pèls a la llengua: **Jo dic les coses tal com són! No us preocupeu: mai no em mossegaré la llengua si tinc alguna veritat dins el cap. La veritat crua, la veritat nua. Això el que necessitaria aquest país per netejar l'atmosfera impregnada de miratges, d'estereotips i de mentides envers la qüestió racial des de fa quatre-cents anys.**

Necessitam promotors i promotores de L'ESTEL als diferents pobles i ciutats de Mallorca i de la resta dels Països Catalans. Telefonau al 971 - 26 50 05

APLEC DENUNCIA EL RACISME DELS FORASTERS CONTRA ELS MALLORQUINS

L'Associació de Professorat en Llengua Catalana, APLEC, vol manifestar el seu rebuig a l'onada d'actes racistes perpetrats pels forasters contra els mallorquins, i a la vegada expressar el seu suport total a la plataforma Joves de Mallorca per la Llengua, constituïda recentment. Si bé en un estat català independent una organització d'aquestes característiques no tendria gaire sentit, a la nostra terra, desgraciadament, és ara per ara del tot imprescindible. Gairebé vint anys després de la mort d'en Franco el català encara és perseguit amb una impunitat escandalosa. Un simple repàs d'alguns fets publicats enguany a la premsa ho demostra a bastament:

-Gener: El professor Lluís Segura Ginard ha de renunciar a donar classes al Col·legi d'Advocats perquè el degà, Bartolomé Sitjar, li prohibeix fer-les en català i l'obliga a fer-les en foraster. A Binissalem, vuitanta-un joves denuncien tres Guàrdies Civils per coaccions, insults, agressions i tractaments vexatoris. Un dels detonants de l'incident va ésser quan els Guàrdies Civils van recriminar els joves perquè els parlaven en mallorquí.

-Febrer: El Tribunal Suprem espanyol admet a tràmit el recurs contra la Llei de Normalització Lingüística del Principat de Catalunya, presentat per l'advocat feixista Gómez Rovira (cap de llista de Juntas Españolas el 1988).

-Març: El Tribunal Constitucional admet a tràmit el recurs presentat pel Suprem. L'àrbitre mallorquí de futbol de Tercera Divisió, Pere Muñoz, és represaliat per fer les actes del partit en català. A Alacant, un jove és detingut per parlar en català a la policia.

-Abril: El Congrés de Diputats espanyol rebutja la proposta que les televisions privades emetin el 50% en català (les privades són serveis públics que emeten en règim de concessió i segons les regles fixades per l'Estat).

-Maig: El Govern espanyol refusa emetre en dual (foraster i català) les emissions de l'Hispasat. El Congrés espanyol rebutja una petició del Parlament Balear per estar escrita en català. A Mallorca, la jove Antonina Pujol i Bosch és retinguda i vexada per un Guàrdia Civil de Trànsit per parlar en mallorquí. "No te voy a contestar ninguna pregunta que me hagas en catalán" és una de les frases que va haver d'aguantar. El partit espanyolista ASI, liderat per Joaquín Rabasco, organitza un acte contra la presència del català a l'escola i a l'administració de Mallorca. Sis menors alumnes d'un col·legi públic del polígon de Llevant amenacen i posen

Ventura Rubí ha estat acusat per la Coordinadora de Sencelles d'obstruir el procés de la justícia.

un ganivet al coll d'un professor de Llengua Catalana i de Dibuix.

-Juny: Un metge de Palma no vol atendre una al·lota perquè aquesta té el seu nom, Maria de la Pau, escrit en mallorquí. També a Ciutat, dos policies peguen a un jove a la sortida d'un bar per parlar en mallorquí. Entre altres coses, li varen dir: "No me hables esta sucia lengua" i "No te entendemos".

-Juliol: Joana Cantallops, professora de català, és acomiadada del col·legi La Salle d'Inca pel director foraster Juan Manuel López Rayo, per donar suport a un grup de pares que volen l'ensenyament en català.

Davant aquest atac sistemàtic de l'ultranacionalisme serbi-espanyol, els nostres actuals governants no mouen ni un dit. Per no fer, ni tan sols compleixen la Llei de Normalització Lingüística. És arribada l'hora, per tant, que la societat civil, les mallorquines i els mallorquins, avui víctimes del racisme i la xenofòbia, ens defensem activament: La policia, la guàrdia civil, televisió espanyola, justícia, sanitat, són organismes forasters que viuen dels nostres doblers i no respecten la nostra llengua ni la nostra forma de ser.

Igualment, si a Badajoz poden comprar en espanyol, que és la seva llengua, nosaltres tenim dret a

exigir als comerços que s'instal·len a Mallorca que ens atenguin en mallorquí. Aquesta és la primera campanya que s'ha proposat Joves de Mallorca per la Llengua. Benvinguda sigui aquesta organització, que creixi i que tenguí molts èxits. I que la seva existència deixi de ser necessària el més aviat possible. Això serà senyal que hem aconseguit la independència.

APLEC

VENTURA RUBÍ I EL BATLE DE SENCELLES PEL PP ACUSATS D'OBSTRUIR LA INVESTIGACIÓ DE LS JUSTÍCIA

(Redacció) La Coordinadora en Defensa de les Aigües de Sencelles ha acusat Ventura Rubí i el batle de Sencelles pel PP, Guillem Ferrer, de no facilitar als Jutjats d'Inca determinada informació catastral relacionada amb la querrela per falsificació de document públic interposada per la Coordinadora contra el batle. Guillem Ferrer va falsificar i sobredimensionar les dades de parcel·les construïdes i de població per tal de beneficiar el possible transvassament d'aigua de pous privats a EMAYA. Ja fa més de tres mesos que s'ha sol·licitat al secretari de l'Ajuntament de Sencelles, Joaquín Cebolleda, una certificació catastral sobre quantes casetes hi ha el sector zona 2, Polígons 1 bis, 2,3,4,5,6 i 7, del terme de Sencelles i aquesta certificació encara no ha sortit de l'ajuntament.

AGRESSIÓ RACISTA DEL COL·LEGI LA SALLE D'INCA CONTRA UNA PROFESSORA MALLORQUINA

(Redacció) La professora mallorquina, Joana Cantallops, que impartia classes al col·legi La Salle d'Inca des de fa més de 16 anys ha estat víctima d'una agressió racista i xenòfoba per part de la direcció del centre representada pel colonitzador foraster Juan Manuel López Rayo. Joana Cantallops va caure en desgràcia als ulls dels racistes antimallorquins de La Salle d'Inca quan va fer costat a un nombrós grup de pares d'alumnes del centre que demanaren fa uns mesos, la introducció de l'ensenyament en català. L'agressió racista dels forasters de La Salle contra la professora mallorquina ha mobilitzat immediatament diverses associacions com l'STEI, l'OCB, APLEC, partits polítics i diversos grups de pares que ja estan farts de com els forasters imposen la seva llei en una terra i en un país que no és el seu.

CITROËN

JOAN TORRANDELL I MESTRE
Agent Oficial

Carretera de Muro, 9
Tel. 54 06 88
SA POBLA

MECARPIN, c.b.
Servici Oficial

Carrer Major, 122
Tel. 54 05 39
SA POBLA (Balears)

Lucina

BOTIGA D'INFANTS, LLENCERIA

i COTILLERIA

C/. Església, 2 - Tel. 54 00 86

07420 SA POBLA (Mallorca)

SERVICIO OFICIAL:

IVECO

FIAT

FRENOS NEUMATICOS

DIMETAL
Bendix

FRENOS HIDRAULICOS

TALLER MECANIC

Reparació d'automòbil i camions

MARTIN MORA CRESPI

Carrer d'Isaac Peral, 32
Tlf.: 54 03 23. 07420 Sa Pobla

COMPRA-VENDA VEHICLES NOUS
I USATS
TOTES LES MARQUES
RETOLACIO DE VEHICLES
EQUIPS HI-FI

Financiació en 24 hores
Miquel Ordines, 7 - 07450 STA. MARGALIDA
Tel./Fax. 52 39 94

ONOFRE SALVA I VICH

(Can Nofre)

PRODUCTES FITOSANITARIS

Carrer Marquès de la Font Santa, 72
Tel. 27 05 95 — Fax. 27 94 57
07005 CIUTAT DE MALLORCA

Magatzem Carrer dels Fadrins, 148
Tel. 86 21 00
07420 SA POBLA (Mallorca)

Matutes i Matutes

En Matutes s'ha fet escriure una biografia a la seva mida, per anul·lar els efectes d'una altra publicada un mes abans.

(Reproduïm de bell nou aquest article d'en Josep Palou, que per errors de muntatge aparegué amb un ordre incorrecte al passat número de L'Estel.)

El Sr. Abel Matutes, a hores d'ara eurodiputat pel PP arran de les darreres eleccions, ha estat objecte recentment de dues biografies. Són, segons la meua opinió, dos llibres d'obligada lectura per a qui vulgui conèixer millor la seva figura, encara que per motius ben diferents.

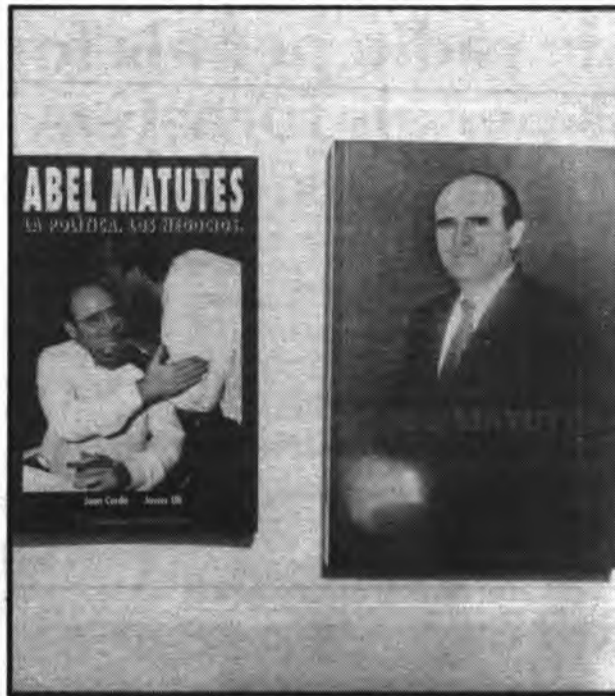
El primer en ser publicat, *Abel Matutes. La política. Los negocios*, obra dels periodistes Joan Cerdà i Javier Uli, és un estudi prou complet, realitzat a partir d'entrevistes, documents oficials i material de premsa. Davant l'etern dubte sobre la fiabilitat de les biografies pot ser útil tenir en compte el següent fet: el Sr. Matutes, que al principi hi havia donat el seu vist i plau —fins i tot s'havia deixat entrevistar—, més tard s'ho va pensar millor i no en volgué saber res. No estam, per tant, davant una biografia autoritzada. Però per una altra banda, i aquesta és una dada fonamental, en Matutes no ha dit mai que en Cerdà i n'Uli diguin mentides.

El contraatac d'en Matutes va seguir una altra via. Encarregà una altra biografia, aquesta sí controlada per ell, a Alfonso Salgado, l'ex-col·laborador de la premsa del *Movimiento* i del PP a la Direcció de Cultura del C.I.M. La rapidesa en ser escrita i publicada fou digna del rècord Guinness: el llibre de Cerdà i Uli es publicava el mes de febrer, Salgado rebia l'encàrrec el mateix mes, tal com ell mateix ho explica, i el seu sortia de la impremta a finals de març. Molt abans de les eleccions, tal com es pretenia.

Aquesta segona versió aturava el cop de la primera. Se'n parlava molt, de la biografia d'en Matutes, però ara el comprador que no estava gaire al corrent, en demanar "el llibre d'en Matutes" al quiosc, se'n podia dur fàcilment l'oficial enlloc de la *desautoritzada*.

El llibre *Abel Matutes. Aproximació biogràfica de Alfonso Salgado*, és, sobre tot, un cant a les bondats del biografat. Segons Salgado i els seus entrevistats —tots del PP: Aznar, Fraga, Cañellas, la família, els amics—, Matutes és un sant varó, home excel·lent, perfecte pare de família, amic fidel i divertit, polític eficient i honorat. Conté, com es pot suposar, molta menys informació, però llegit amb pipella també té la seva gràcia.

La lectura més profitosa, nogensmenys, s'obté comparant els dos llibres. Una ullada a les respectives edicions ja és ben significativa. El primer es publica a Eivissa, a l'Editorial Mediterrània, enquadrat en rústica,

i es ven per 1.500 ptes (són 184 pàgines). El segon es publica a Madrid, amb tapes imitació tela i amb un preu de només mil pessetes per les seves 221 pàgines. L'editorial és ni més ni menys que el propi Matutes. És evident que l'objectiu, en aquest cas, no era ni els beneficis ni la imparcialitat.

Pel que fa al contingut, en les poques ocasions que Salgado parla de les qüestions també tractades per Cerdà i Uli es produeixen curioses discrepàncies. N'esmentarem dues:

Matutes havia declarat als dos periodistes que havia establert contactes amb Fraga el 1965, quan aquest era ministre d'informació i turisme amb en Franco. Després, emperò, sembla que se n'apeneix, i a Salgado li fa escriure que d'això res, que el va conèixer

quan el dictador ja era mort. Ara bé, Matutes tampoc és que se n'avergonyeixi tant, del seu passat franquista. Les dues versions coincideixen en què té una foto penjada al seu despatx on surt ell mateix amb el dictador.

L'opinió de Salgado sobre l'actuació de Matutes com a comissari de la Unió Europea és, òbviament, immillorable. Cerdà i Uli, en canvi, expliquen que el diari *The European* el qualificà amb un 1 sobre 5, que no li agradava gens parlar amb el mitjà de comunicació (convocava poquíssimes rodes de premsa; el seu gabinet era conegut com "l'equip tomba") i que l'oposició l'interrogava sovint al parlament sobre les seves actuacions com a empresari i polític (excepte el grup socialista, amb el que sempre s'ha dut molt bé).

Per conèixer altres facetes ja haurém de recórrer específicament al llibre de Cerdà i Uli. Hi trobarem, per posar alguns exemples, un estudi sobre el laberíntic entramat empresarial i familiar amb què controla la pràctica totalitat d'Eivissa, la història de l'estafa al comte Rudolf Schönborn l'any 71, els negocis amb Giancarlo Parretti, dels quals l'Itàlia en va sortir tan escalivat, o la seva amistat amb el socialista Txiki Benegas. S'hi fa també una anàlisi molt interessant del fenomen del caciquisme, i s'hi ofereix un raonament molt convincent dels motius que impulsen tants eivissencs i eivissenques a votar-lo, any rere any. Pel que fa a les anècdotes, que tant diuen sobre el tarannà de les persones, cal esmentar un dels capítols més sucosos, que duu el suggeridor títol de "Las bragas de García Campoy".

El llibre d'en Salgado, no vos penseu, també té les seves perles. Explica que un dels corsaris que hi havia a Eivissa, allà pel segle XVII, nomia Matutes. Dóna a entendre així que els seus avantpassats eren pirates. Això no ho gosen dir en Cerdà i n'Uli!

La perla de les perles, emperò, és un dels discursos pronunciats per Matutes, que ocupen la segona meitat del volum. Es tracta d'un fervorós al·legat a favor de la independència, de la recuperació de la llengua i en contra del colonialisme. Sí, sí, tal com sona. El llegí amb motiu del seu ingrés com a membre honorari de l'Acadèmia Filipina de la Llengua. Ara bé: la independència de què parla, és la de Filipines; la llengua a recuperar, l'espanyola —que no és la pròpia de Filipines!—, i el colonialisme a combatre, el d'Estat Units. És a dir, que en Matutes demana per a Filipines i

la llengua espanyola el que nega per a Mallorca i la llengua catalana.

Perquè en Matutes, i això també surt al llibre d'en Salgado, l'any 81 volia que es reformés la Constitució, perquè allò de les "nacionalidades" li semblava un "concepto peligroso".

Al cap i a la fi en Matutes no forma part d'una dreta "civilitzada", encara que vulgui donar aquesta imatge. És només un corsari, que exprimeix i seguirà exprimit el poble eivissenc, per beneficiar-se'n ell, la seva família i els seus estimats amos espanyols. I és ben igual si aquests són els seus amics socialistes o n'Aznar i companyia. Amb això no és gens estugós.

I és que ja ho va dir l'insigne poeta Isidor Macabich: a Eivissa, només es pot ser fill de pagès, fill de pescador o fill de puta.

Josep Palou

EL TÚNEL I EL PRESIDENT A LES FOSQUES

Es Gall (8.VII.94)

Cañellas es posa mosca en voler-li investigar el Túnel... "Cap cosa és fosca més que el forat", diu, és clar".

Que no? Com idó al Grup Quart li féreu la concessió, si la seva oferta i part ni era bona ni millor?

Llest com és va anar alerta, perquè com vós és "un viu" i és provat i és cosa certa que junt amb la seva oferta demanà el poliesportiu.

Tohom sap que a Ses Salines hi teníeu tots dos parts i són coses ben mesquines, si el que feis són parts i quarts.

Sí, hi ha coses ben obscures no només dins el "forat", per çò us portau com les fures que no volen claretat; per President, si m'apures, cal un home més honorat.

No aguanten els actes vostres la resplendent llum del sol, per això amb despit deis: "Ostres", no s'acosti cap control".

I un President no mereix confiança dels veïns, si no vol ni aconseguix Mallorca pels mallorquins.

Necessitam promotors i promotores de l'ESTEL als diferents pobles i ciutats de Mallorca i de la resta dels Països Catalans. Telefonau al 971 - 26 50 05

OPTICA CA'N PICAFORT

Passeig Colon, 92

Tel. 85 15 36 - CA'N PICAFORT

OPTICA SANTA MARGALIDA

Passeig de's Povas, 25

Tel. 52 39 22 - SANTA MARGALIDA

L'ESTEL
de Mallorca
Telèfon: 265005

CENTRE DE QUIROMASSATGE

GIMNASTICA PASSIVA

Massatgista: Josep Francesc Picó i Miró

Avinguda Centre, 18 baixos. Tlf.: 85 21 04. Can Picafort

Disset emissores de ràdio per als forasters i una per als anglesos; cinc diaris per als forasters i un per als anglesos. Per als mallorquins, res. Què n'opinau, d'això?

Francesca Socies (sa Pobla). Els mallorquins som els més collons de l'Estat espanyol! Aquests del PP que comanden no nos estimen gens. Estic desenganyada i no votaré a ningú mai més!

Joana-Maria Crespí (can Picafort) No és just! Fan oi! Aquests del PP i del PSOE estimen Espanya! Nosaltres els servim per fer feina i per pagar impostos. Jo vot partits nacionalistes mallorquins, i quan la majoria de mallorquins ho facin, tot canviarà a Mallorca.

Cristina Cuenca (botiguera). No és gens just. Aquesta gent que comanda mira pels espanyols. Ens convé votar partits mallorquins que mirin per nosaltres.

Jerònia Oliver (Esports la Vila). Això no està gens bé. El PP i el PSOE són partits espanyols i miren pels espanyols. Hem de votar partits mallorquins que mirin per nosaltres.

Paco Rodriguez (cuiner). Jo som fill de forasters, però sóc mallorquí i dic que això és una discriminació grossa contra els mallorquins. Aquests que comanden no ens estimen gens. Pensen més en Espanya que en Mallorca. Hem de votar partits nacionalistes mallorquins.

Margalida Rubert (Inca). Totalment injust! Aquests que comanden no ens estimen. Hem de votar partits nacionalistes com ERC, PSM o UM que defensen la nostra llengua i la nostra cultura.

Antònia López (Inca). Això està molt malament. Vivim a Mallorca i l'estimam. El nostre professor de català, que és en Jaume Sastre, ens ha ensenyat a estimar-la. Aquests que comanden són partits espanyols que no miren per Mallorca. És ben hora de votar partits nacionals mallorquins.

Joana Riutort (estancuera). Els meus, amb raó i sense. I en el nostre cas, tenim tota la raó del món. En 12 anys, el Govern Balear no ha fet quasi res per la nostra llengua. Hem de votar UM que defensa les nostres coses.

Margalida Mayol (sa Pobla). No, d'aquesta manera no salvarem el mallorquí. Aquests que comanden no ens estimen. Hem de votar PSM o UM.

Margalida Capó (Can Maco). Això és una putada ben grossa! Aquests del PP que comanden només estimen els forasters. Hem de votar partits mallorquins com el PSM o UM, i millor si votam ERC, que demana la independència.

Manuel López (Pizzeria Manolo). Això no està bé. Estam a Mallorca i estam contents d'estar-hi. Aquests que comanden no estimen els mallorquins. Hem de votar UM, que defensa lo nostro.

Joana Cerdà (Pollença). És injust! Som mallorquins i aquesta gent del PP i del PSOE nos tenen abandonats. Hem de votar partits mallorquins i tndrem un govern mallorquí.

Francisca Alaniz (La Zarzuela). És una injustícia que mos fan! A Mallorca primer hem de ser els mallorquins! Aquests del PP i del PSOE estan dominats pels espanyols i no defensen els mallorquins. Hem de trobar un líder mallorquí i l'hem de votar tots els mallorquins!

Isabel Comes (Peix Ancla). No és just de cap manera! Aquests del PP i del PSOE que comanden no estimen els mallorquins. Hem de votar el PSM.

Maria-Antònia Bonnin (Imatge) Mal Fet! Primer som els mallorquins. Hem de votar el PSM perquè aquesta gent del PP no ens estima.

Pere Mates (Maria de la Salut) No és just! Nosaltres som d'aquí. Aquesta gent del Govern Balear no ens estima. Hem de votar partits nacionalistes mallorquins.

Joana-Maria Fluixà (Can Picafort). No és just. Hi ha més mallorquins que forasters a Mallorca. Aquesta gent del PP que comanda no defensa la nostra llengua. A mi m'encanta el PSM.

Antoni Lacuerda (València). Això no és correcte. Estam a terres catalanes i com si fóssim a Castella. Hem de votar partits de la terra. Aquesta gent del PP i del PSOE només miren per Espanya.

Antoni Gomila (Can Gaspar). Mal fet! Mallorca per als mallorquins! Aquests que comanden no ens estimen gaire.

Antònia Reinés (Nebeda). No és just! Aquests del PP no ens estimen. Hem de votar PSM o UM que defensen les nostres coses.

Miquela Crespí (ca na Miquela). Està mal fet. Anant per aquest camí, el mallorquí se perdrà. Aquesta gent del PP no mira massa per nosaltres. Hem de votar partits mallorquins que defensen la nostra llengua.

Betina Bernhauser (bar Ranxo). Som alemanya i estimo molt Mallorca i la seva llengua. Aquests que comanden demostren que no l'estimen. Hem de votar partits nacionalistes mallorquins que miraran per nosaltres.

Joana Mateu (sa Pobla). Jo vaig a favor dels meus que són els mallorquins. El Govern Balear va a favor dels espanyols. Hem de ser com els catalans i votar partits nacionalistes que defensen la terra.

Disset emissores de ràdio per als forasters i una per als anglesos; cinc diaris per als forasters i un per als anglesos. Per als mallorquins, res. Què n'opinau, d'això?

Antònia Sabater-Eva González (Can Picafort). Malament de tot. Els mallorquins encara hi som. Aquests que comanden no nos estimen. Hem de votar partits mallorquins.

Margalida Sastre-Maria Gelabert (forneres). No és just! Pels mallorquins només hi ha feina. Aquests del PP que comanden no ens estimen. Hem de votar partits mallorquins i tendrem força a tot arreu.

Jutta Kondgen i Catalina Serra (Publinord). Això és vergonyós! Aquesta gent del PP que comanda no ens estima. Hem de votar partits mallorquins. PSM, ERC o UM que són dels nostres.

Matrimoni Bassa-Mestre (Manacor). No és just. On s'ha vist mai! El PP i el PSOE són partits forasters i només miren pels forasters. Hem de votar partits mallorquins com ERC, PSM o UM i canviar de govern.

Propietari s cafeteria Mozart (Can Picafort). No hi ha dret a això! Aquests que comanden no estimen els mallorquins! Només comptam a l'hora de pagar! Hem de crear una plataforma social seriosa i lluitar contra l'Estat espanyol!

Germanes Fontclara (Solimar). No és just! Volem lo mallorquí a Mallorca! Mallorca pels mallorquins i en la nostra llengua! Aquests del PP que comanden no ens estimen gens. Hem de votar els mallorquins d'ERC, PSM i UM i canviar de govern.

Germans Riera (ca na Montserrat). No està bé això. Aquesta gent del PP no estima els mallorquins. Votar partits nacionals mallorquins és la solució.

Isabel Socies (matalassera) No és just. Hi ha d'haver emissores pels mallorquins. Hem de votar partits mallorquins.

Algelo Ambrossini (Bar Llorenç). No és just. Ni el PP ni el PSOE ens estimen. Hem de votar ERC o PSM, si volem tenir diaris i ràdios en català.

Caterina Sastre (Muro). No és just. Som mallorquins, vivim a Mallorca i ens agrada lo nostre. Aquests que comanden no estimen Mallorca, estimen Espanya. Hem de votar partits mallorquins que nos defensaran.

Magdalena Dopazo (Lleó). No és just! Tots els pobles tenen el dret de tenir mitjans de comunicació en la seva llengua. És lògic que hem de votar partits mallorquins. Cadascú ha de defensar la seva terra i Mallorca és la meva terra.

Família Homar (Can Picafort). Molt mal fet! Nosaltres no som castellans! En Canyelles pareix molt mallorquí, però no ajuda al foment i a la conservació de la llengua dels mallorquins.

Jaume Malbertí (adrogueria Mandilego). No és just! Estam a la nostra terra. Aquests que comanden no estimen els mallorquins. Joestic molt decebut dels polítics.

Paula Bonnín (sa Pobla). Fa molts d'anys que faig feina desinteressada pel nostre poble, pels Països Catalans. La independència és essencial per controlar els mitjans econòmics i els mitjans de comunicació. Jo som d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Antònia Crespí (tintoreria Sa Pobla). No és just! Primer els mallorquins i després els altres. Aquests que comanden no estimen els mallorquins. Hem de votar els nostres, els d'UM o els del PSM.

Agueda Sastre (Mobles Artor). Aquests que comanden defensen els interessos i la llengua d'Espanya. Hem de votar partits mallorquins, que defensen els interessos i la llengua de Mallorca.

Germans Perelló (Muro). No pareix que visquem a Mallorca. Aquests que comanden no estimen els mallorquins. Estimen Espanya. Hem de votar el PSM i millor ERC que demana la independència dels Països Catalans.

Matrimoni Tugores-Montcades (Muro). És clar que no és just! Hem de defensar lo nostro al 100%. Aquests que comanden no mos estimen. Hem de ser com els catalans i votar partits nacionalistes.

**Institut de
bellesa i
salut**

Daphne

Esteticista: CATY MIRO

Avda. J. Trias, 15 - Tel. 85 04 36 CA'N PICAFORT (Mallorca)

**L'ESTEL
de Mallorca**
Telèfon: 265005

**Tractors - agria-tractors - eines -
motocultors - motocompresors -
motors reg per aspersió -
maquinaria industrial - bombes
verticals - dina-ideal i bombes
sumergibles indar i itur**

MAQUINÀRIA Grau S.L.

BOTIGA: Plaça del Mercat, 1. Tif.: 54 03 37
TALLER: Plaça del Mercat, 8. Tif.: 54 05 44

TALLER: Ctras. Albufera s/n. Tif.: 54 21 65 Sa Pobla

TALLER TONI SERRA

Grupo Volkswagen

Agent Oficial Skoda

Empresa adherida a la Coordinadora en defensa de les Aigües de Llubi
Carrer Joan Sindic, 7. Tif.: 54 02 42. 07420 Sa Pobla

Antonia Perelló (Muro). No és just! Aquests que comanden estimen els espanyols. Hem de votar partits mallorquins que miren per nosaltres.

Jordi Tauler (Muro). No és just! Aquests que comanden no ens estimen. Hem de votar els nacionalistes del PSM, UM o ERC d'una vegada.

Joan Serra (Marbella). Mal fet! De seguir així, ben prest tothom xerrarà en foraster a Mallorca. Aquests que comanden no ens estimen gens. Hem de votar partits mallorquins i treure a fora aquests que comanden al Govern Balear.

Maria Pons (Lloseta). Ben prest serem forasters a ca nostra. Aquesta gent té molt poca delicadesa amb Mallorca, que els ha acollit.

Magdalena Bauçà (Gestió Informàtica). Mal fet! Nosaltres som mallorquins. Aquests del PP que comanden no ens estimen. Hem de votar partits mallorquins.

CARNIVAL

més aprop de vosté

Ara a SA POBLA

C./ Marina, 23 (devora l'Ajuntament)

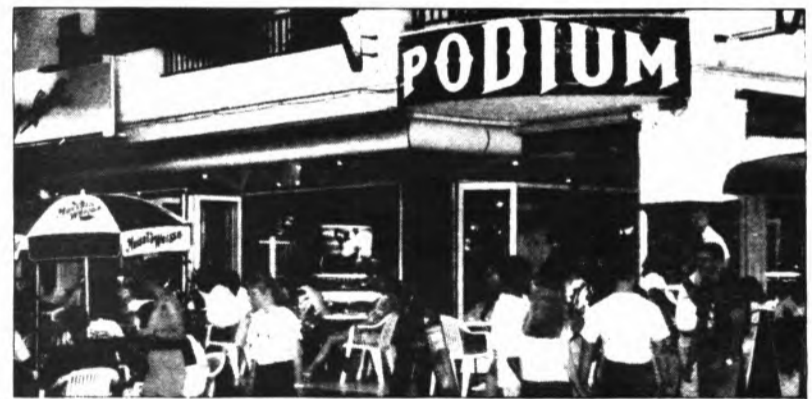
Els diumenges dematí, obert

**Bosses sorpresa — Adornos festa
Articles broma — Decoració
Malles gimnàstica — Articles de regal
Vestits i complements de sevillana
Ornaments cockteleria
Focs artificials
Maquillatge, perruques, màscares**

SA POBLA, Carrer Marina, 23
CIUTAT, Arquebisbe Aspàrec, 47
S'ARENAL, Milà, 22

Tel. 86 22 10
Tel. 24 79 58
Tel. 49 09 81

Qualque cosa més que un punt de trobada

PODIUM

Cocktails i sucs naturals

Gino Ginelli

L'autèntic gelat italià

Passeig Colom, 137 - Can Picafort

Defensem lo nostro

Climent Garau i Salvà

Qui mai s'ho haguera pensat
Mallorca acabàs així
que el parlar de aquí
un moment se esfumàs?
Es *mando* lo detestàs
recolzant lo foraster
lo que féu Jaume Primer
recordança no en quedàs.

Lluità contra el sarreçà
el Rei valent gloriós,
amb esperit envejós
per la Illa dominar,
lo que volia *alcançar*,
conquerir casals i terra
va dir "sa llengua paterna,
dins Mallorca es parlarà"

Es testament que deixa,
després de la gran conquesta,
va estar ben clar i a la vista
redactat en català,
tota sa passió posà,
perquè eternament duràs
cap moment lo canviàs
la gent que aquí manarà.

Es *mando* oblidat
sa consigna del gran Rei,
lo molt que va lluitar ell
ho han trobat antiquat,
altre caràcter li han dat
venut a sa gent externa
es duro és qui governa
per damunt sa dignitat.

Per dominar a ses gents,
ràdio i televisió,
donen tota emissió
en castellà tot moments,
de fet no quedam contents,
els qui ens sentim mallorquins,
que mos tanquin els camins.
No són casos competents.

Disset emissores hi ha
que parlen en foraster
de anglès una també,
que sa veu fan escoltar.
Mallorquina cap n'hi ha,
per ella poder sentir
el qui se sent mallorquí.
Mos fa ganas de plorar.

No es pot admirar
aquella illa
per tota admirada,
tan visitada,
que tant admira?
Se la veu en garrida,
pels seus idosos pinars,
Savines, ametlerars,
de coves n'és preferida.

Són admirable valor,
és digno de respectar,
el mallorquí cuidà
amb l'organització,
va tenir gran passió
parlar en català
llengua del Rei mos deixà,
perquè continuació.

Mallorquí, oh mallorquí!
de lo teu t'has oblidat,
a la terra on has nat,
te tanquen tot el camí.
Tu no hi pots consentir,
per haver-hi treballat,
vares rebre s'heretat,
d'aquell tan sofert padri.

El repadri va vetlar
tota costa mallorquina,
quant el sarreçà venia
per dones i or robar.
Cap moment va descuidar,
la seva arma sa bassetja,
era una arma aquesta,
molts de caps va davallar.

Tota Mallorca parlava
lo mateix per tot arreu,
aquella garrida veu,
clara se manifestava.
Cap problema se creava,
en bar ni reunions,
duent mateixos patrons,
poca discussió s'armava.

Ara tot ha canviat,
mos van bufant uns nous vents,
uns homos molt diferents,
es *mando* han agafat.
Sa idea s'ha inclinat
de cap a s'economia
en tot moment te vigila,
es duro que tu has suat.

S'amor propi que hi hagué,
durant tot el temps passat,
ara tot ha canviat,
inclinat en es dobler.
Tot aquell qui més ne té
ferà lo que ell voldrà,
emissores posarà,
i televisió també.

Passa que es mallorquí va
com colom d'escampadissa,
aquest fet se justifica
perquè se pot demostrar.
Es moment que va a votar
recolza an es Pepé,
és un partit foraster,
d'ell què podem esperar?

Dins tot poble se pot dir,
hi ha sa Premsa Forana,
és una gent preparada,
que defensa el mallorquí.
Ha seguit aquest camí,
per un exemple donar,
cap moment desistirà
d'aquest bon ritme seguir.

Un sol diari hi ha,
que es publica en mallorquí
L'ESTEL DE MALLORCA és aquí,
Mateu Florit el fundà.
Lo nostro vol defensar,
enc que li declarin guerra,
tan de dreta com d'esquerra,
ningú el pot doblegar.

Sa Pobla i en Francesc Bergues i Picó

Guillem Crespí i Pons

Vull glosar una persona
dels poblers fou molt amic,
fou de lo més eixerit
no ve pel poble fa estona.

Aquest és lo ex-gerent
de la nostra C.A.P poblera,
persona felanitxera
fou de lo més excel.lent.

Però la C.A.P. va anar a fons
o ell sen va saber *forrar*,
escapat sen va anar
que sen dugué els milions?

Francesc Bergues que es estat,
que te veig molt pes diari?
Jo te vull fer un comentari
amb un preciós glosat.

Francesc Bergues i Picó
Que has estat gens malcriat?
que es jutja hagi ordenat
perquè sies capturat
per dur-te a la presó.

Ai Deu meu, quina vergonya!
veure't d'aquesta manera
creu-me que la gent poblera
ja dui si va ple de ronya.

El qui no va pes camí
el solen fer tornar enrera
Per ser persona gorrera,
ara te toca sofrir.

La revista del TBO
damunt Suïssa et posà,
i ara haver-te de trobar
que no has servit per un zero
ni tant sols per un *pellero*,
ni tampoc de merdensà.

Ai Deu meu, que de lloances!
que et dava es teu *companyero*
feina sonar es *pandero*
un home pardal amb anses.

Ho record com si fos ara
quan tu te'n reies de mi
ara jo bé te vull dir;
no tens vergonya a sa cara.

Jo no me'n puc avenir
que això t'hagi passat
bon al.lot haves estat
i en podies presumir

Has de venir a Sa Pobla
per sant Antoni Abat,
hi seràs ben arribat
la glòria ho serà dobla.

Però, què és una secta?

Sovint es parla del problema de les sectes. Molts jòvens són enxampats i controlats mentalment per esta classe d'estructures menja-cervells, amb gran perill per a ells i per a la societat.

Però, a banda de l'auto-bombo que cada secta es faça d'ella mateixa, com podem identificar les sectes perniciosas per diferenciar-les de les comunitats o grups cristians de base bíblica i caràcter apostòlic?

Vegem.

1) **Mercantilisme:** Les sectes perilloses es dediquen a vendre els seus 'productes' (normalment no regalen res de res, sinó que fan negocis editorials o fan pagar a l'organització o al centre de rehabilitació, etc.). O siga, a buidar bé les butxaques dels seus adeptes. Per als 'falsos mestres' la pietat suposa una font de guanys materials (1.ª Timoteu 6.5), i, 'en la seua avarícia faran mercaderia de vosaltres amb paraules fingides' (2.ª Pere 2.3).

2) **Poder totalitari dels dirigents:** Les esglésies primitives eren d'estructura informal i assembleària, i els cultes espontanis on qualsevol podia intervindre (1.ª Cor. 14.26) però, a les sectes, l'autoritat dels líders (els quals sovint actuen de manera amoral i amb mal exemple) no pot ser criticada en res. «Per preu heu sigut

comprats, no us feu esclaus dels homes' (1.ª Cor. 7.23).

3) **Menyspreu cap a la personalitat de l'individu:** El que la passa a ser un pur engranatge més dins la maquinària de l'organització, sense ser escoltat. Però 'vosaltres, germans, vau ser cridats a llibertat' (Gal. 5.13).

4) **Dependència de l'Organització:** La qual usurpa el lloc de Déu i passa a 'administrar' la Salvació segons mals interessos plens de parcialitat, corrupció i mercantilisme. Al llibre de l'Apocalipsi es parla de la secta dels 'nicolaïtes' (=dominadors del poble), espècie de clericalisme, del qual l'Espèrit Sant afirma dues vegades que 'avoreix la doctrina dels nicolaïtes'.

5) **Llibres 'sagrats' a part de la Bíblia:** D'esta manera la Paraula de Déu és neutralitzada i sovint administrada a través de 'revistes' (negocis editorials), etc. Però St. Pau ja deia que a 'qui predique un altre Evangeli' no cal donar-li cap crèdit (Gal. 1.6-8).

6) **Salvació per obres:** Especialment les relacionades amb l'economia i proselitisme per a l'Organització. Però la Salvació, a la Bíblia és per la simple fe en el sacrifici de Crist, i les obres bones n'és sols el fruit natural. 'No per obres, per tal que ningú no se'n gloriege' (2.ª Timoteu 1.9, Efesis, 2.9).

Així que ja teniu el retrat-robot de la secta.

ES REBOST d'en Carlos

Cuina casolana. Greixonera de xot. Caragols. Calamars farcits. Fricadeles. Conill amb ceba. Fideuà. Frit mallorquí. Arròs brut. Paleta de xot i porcella. Pa amb oli. Gran i Gral. Consell, 9 (Devora el Club Nàutic) s'Arenal

ES REBOST d'en Carlos

RESTAURANTE

Casa Jacinto

C/. Barranc, 20. Tlf.: 40 18 58. Gènova

Bar Restaurant MUNPER

Cuina Mallorquina - Carbs torrades a la fogonyà

Embotis ibèrics i mallorquins

NOCES i COMUNIONS

Carretera de Manacor, Km 29.

Tel. 644070 - 07230 Montuiri

RESTAURANT S'HOSTALOT

Menú dies feiners 650 ptes. Cuina mallorquina. Porcella rostida. Escaldums. Carn torrada. Camí Vell de Sineu, km, 5. Tlf.: 42 87 12. S'Hostalot

BAR CENTRAL

Menjars, tapes variades entrepans

Son especialistes en paelles

Menú del dia a 600 ptes.

C/. Cardenal Rossell, 80

Tl.: 26 10 39

Coll d'en Rabassa

RESTAURANT

SES COVES DE GENOVA

BACALLÀ AMB SANFAINA - MONGETES AMB BOTIFARRA - VADELLA AMB BOLETS I ALTRES DELICIES DE LA CUINA GIRONINA.

APARCAMENT PRIVAT

DILLUNS TANCAT

C/. Barranc, 45 Tlf. 40 23 87 GENOVA

CHINA RESTAURANT ORIENTAL

C/. Joaquín Verdaguer, 12 Arenal - Tel. 26 67 21 Palma de Mallorca ESPAÑA

BAR - RESTAURANTE

LA BANDEJA

Pollastre a l'ast, frit mallorquí, albergínies farcides, llengua amb tàpares... Menú a 700 ptes.

C/. Terral, 40.

Tlf. 26 87 84. S'Arenal de Mallorca.

MUSIC BAR LITA

Restaurant Graella Merendero

Formatges, patés, amanides... Carns al pes. Des de les 12 del migdia a les 3 de la matinada

C/. de la Garça, 14. Tlf. 26 32 32 - 26 68 05. Can Pastilla

Restaurant Cas Carbone

Dimarts tancat

Ctra. Manacor, Km. 28 - Tel. 64 65 04 - 07230 Montuiri

BINISSALEM

Bar restaurant CAN PEP DES PLA

A 80 metres de la carretera

Fàcil aparcament

Avinguda d'Antoni Morel, s/n.

Tlf. 51 13 95

Podeu passar la nit cantant en el karaoke i ballar al so de la música en viu d'en Fernando i en Manuel. També trobareu na Sònia i na Sherley. Vos esperam a tots a partir de les 9'30 cada vespre

Carrer Virgili, 2. Can Pastilla

SEMAR

EMBOTITS

EL BON GUST DE MALLORCA

Carrer Tomàs Montserrat, 6-8

Tel. 66 01 57 - LLUCMAJOR

MESON RESTAURANTE

bahia grande

Bodes, comunions, banquets.

C/. Admirall Moreno, s/n.

Tlf. 74 11 91. Badia.

LLET I SUC PALMER

RESTAURANT RESTAURANT

Restaurant Mesón Ca na Lina

CUINA MALLORQUINA E INTERNACIONAL

C/. Amilcar, 14 - Telf: 49 27 64 S'ARENAL DE MALLORCA

Llet del dia, llet pasteuritzada, llet amb cacau, suc de taronja. Preu per preu, comprau productes mallorquins. Demanau-los a la vostra botiga o supermercat habitual.

Hort de Can

Tlfs. 26 38 14 - 49 11 491801

Bar restaurant Caldentey

Menjars casolans, tapes variades

Carrer de Manacor, 127.

Tlf.: 27 10 59. Ciutat

La Mejillonera

JUAN Y MIGUEL

Carrer Nanses-Tlf. 490703

Just devora el Club Nàutic de Can Pastilla

RESTAURANTE

sa Torre de S'Aigo

ARRÒS BRUT • PORCELLA TORRADA • ESCALDUMS

CARXOFA FARCIDA DE BACALLÀ • ALBERGÍNIES FARCIDES

PISCINA - MARTES CERRADO

Amistat, 23 • Tel. 52 63 06 • SANT JOAN

Restaurant

Binicomprat

Banquets de negocis, noces i comunions.

Carretera de Manacor, km 21'70. Tlf 12 54 11

«Encara hi som», diu en Sebastià des Bacomo

El trobarem l'altre dia passejant devers el Club Nàutic de s'Arenal on té el seu pis. És en Sebastià Barceló i Barceló, mes conegut per Sebastià des Bacomo, la discoteca més famosa de s'Arenal en els anys setanta. En Sebastià fou boxador i president de la Federació Balear de Boxa. Darrerament ha fet diversos viatges a les Antilles on tenen negocis molts d'arenalers. Fa poc tenia un bar al Polígon de Llevant de Ciutat que va haver de tancar perquè el cor li fallava. En Sebastià camina a poc a poc i s'ha aprimat molt. Se desembotona la camisa i veim que damunt el pit hi té un tall de mig metre. Feia sis mesos que en tres dies li havien trasplantat dos cors.

Mira, ens diu: en tres dies m'han obert tres vegades. La primera vegada me trasplantaren un cor que al poc temps fou rebutjat. Me tornaren a obrir per llevar-lo i me col·locaren una aparell de ventilació artificial, l'endemà va arribar una altre cor i araestic bé. Entre els preparatius i tant obrir i tancar a més de la convalescència m'he passat mig any a la clínica. Ara, m'aixec, me mir al mirall i me dic: "encara hi som", cosa que no tothom pot dir, perquè, que jo sàpiga, som l'únic a Mallorca que té un cor trasplantat, un cor jove, que m'ajudarà a seguir vivint molts anys. Aquesta operació la me feren a una clínica de Madrid, i si no fos que tenc metges amics, diu en Sebastià, no ho hauria contat. Redacció

SUPERMERCATS DISCOUNT

Can Picafort
Sa Pobla
Alcúdia
Pollença
Can Picafort, 2
LLubí

Tel. 850701
Tel. 540491
Tel. 548380
Tel. 531161
Tel. 852050
Tel. 857003

«El Carnaval» a Sa Pobla

Ja fa deu anys que na Maria del Carme Riera va obrir una botiga de disfresses a s'Arenal, en fa cinc que va obrir una sucursal al carrer de l'Arquebisbe Aspàrec de Ciutat i ara, fa poques setmanes n'ha oberta una altra al carrer Marina, prop de la plaça Major de sa Pobla. Una botiga on se pot trobar tota classe d'articles de festa, de disfressa i de broma. Articles de bromes picants per a acomiadaments de solters i de noces, bosses sorpresa per a aniversaris i festes, malles de gimnàstica i disfresses, moltes disfresses per anar de gresca, a la qual són afeccionats els poblers, tant a l'estiu a la vora de mar, com a l'hivern per les festes de sant Antoni. Estam segurs que na Maria del Carme tindrà molts de clients a sa Pobla, als pobles de la comarca poblera i als pobles de la vorera de la mar, que ho tindran a dues passes per comprar els seus articles de festa. Redacció

PEIX-ANCLA, S.L. - C.I.F. B 07648652

C/. Joan Monjo March, 52 07450 SANTA MARGALIDA
Tel. 52 32 38 (Mallorca)

AIGÜA POTABLE A DOMICILI

A la zona de Ciutat i de s'Arenal
Tel. 742768
Fax 742769

Telèfon: 265005

AUTÈNTICA CUINA MALLORQUINA MENU DIARI
Carretera Cala Millor Tel. 58 54 49 SON SERVERA

Restaurant **Maracaibo**
Tapes i cuina mallorquina. Menú diari.
C/. Can Pastilla, 57.
Tlf 26 30 17. Can Pastilla

Carrer de Manacor, 121 C.
Tel.: 27 85 18.
07007 Palma de Mallorca

Cafeteria Restaurant

J. L.
Avda. Las Palmeras, 144. Tlf 81 08 25
Sa Coma

MOLT FRED

Reparacions de rentadores, frigorífics, aire condicionat, maquinària d'hosteleria...
Carrer de Cannes, 34. Tlfs 74 33 02 - 74 16 74
S'Arenal de Mallorca

Automòbils PLA DE NA TESA

Compra i venda de vehicles
C/ Weyler, 12. Tel. i Fax. 600445
Pla de na Tesa.

ELS MIRACLES D'EN JAUME JOAN BOVER!

Les mans que curen
Donam massages biomagnètics a deportistes
C/. Joan Alcover, 10, entresol
Tlf.: 46 44 00. Ciutat de Mallorca

EUROphoto® BALEARES S.L.

- * Revelats de fotos en 1 hora
- * Pòsters i ampliacions
- * Duratrans
- * Fotos d'estiu
- * Fotos de carnet i passaport
- * Venda de càmeres i accessoris

C/. Perla 2 i Berlín, 2
07600 s'Arenal de Mallorca
Tlfs. 49 13 04 - 49 13 14. Fax 491317

PETITS ANUNCIS

Aquests anuncis poden ser remesos a la nostra redacció, Camí Pedreres 132. Tel. 265005 i a totes les agències de Publicitat.
Cada paraula, 20 pessetes.

BORSA INMOBILIARIA

PARTICULAR ven àtic al carrer General Riera. Una habitació doble, menjador, bany, entrada ampla, cuina fusta del nord, terrassa convertible en saló, gas ciutat, porta blindada, terrassa. 5.000.000 ptes. Tlf. 639262.

Venc solar a la urbanització sa Torre. Situat quasi a primera línia, vista a la mar, 1.292 m². Preu interessant. Tel. 42 89 46

VENC pis 2 dormitoris, devora el club nàutic de s'Arenal, lluminós, en perfecte estat, particular. 6.500.000 ptes. negociables. Telefonau de 17 a 20 hores al 77 15 16. Demanau per na Francisca.

S'Arenal, particular venc pis; 2 dormitoris, prop del Club Nàutic, en perfecte estat i molt lluminós. Vingui a visitar-lo i es convencerà. Preu 7.500.000 ptes. Tel. 264259.

Lloc per dies apartament a Palmanova. És ideal per trobades amoroses. Tel. 469441.

Es traspasa la Gelateria-Cafè Tony, al carrer de sant Cristòfol de s'Arenal. Lloguer 53.000 ptes. Tel. 265014.

Llogaria apartament o xalet, temporada d'estiu, vora la mar. Zona tranquil·la entre Cala Santanyí i Cala Llombards. Bon preu. Tel. 653362. Migdies o vespres.

L'ESTEL
de Mallorca
Telèfon: 265005

S'Arenal; lloguer pis de 2 dormitoris, sala-menjador, cuina amb electrodomèstics, 1 bany, terrassa, 43.000 ptes comunitat inclosa. Mir 26 33 96 (1860).

Sant Joan, es ven casa en perfecte estat de conservació; 4 habitacions, cuina, bany, sala-menjador, sala, corral amb cisterna. Tel. 29 60 95 i 56 00 24. Joan-Lluís Gayà.

Venc o canvi solar a la carretera a cas Saboner de Palma Nova per deu milions de pessetes. Tel. 131471.

Venc sobreàtic al carrer Joan Muntaner Bujosa, 45-6, a la zona de la Policlínica. Dues terrasses, estudi i garatge, bona situació. El pots veure de di lluns a divendres de 4 a 7. Demanau vuit milions i mig de pessetes.

Venc solar de 505 m² a Bellavista de ses Cadenes. Sr. Castellano. Tel. 26 12 55.

CALA GAMBA, planta baixa, 3 dormitoris, sala amb xemeneia, 2 banys. 16.800.000. Api Pascual. Tel. 45 85 11.

Es lloga el restaurant Can Bono, de Felanitx. Tel. 580588.

LLOG pis moblat a l'avinguda Argentina. 190 m². 4 cambres, terrasses, menjador amb xemeneia. Ideal per a compartir. 70.000 ptes. Tel. 792490

Lloc d'aparcament devora l'ambulatori de S'Arenal. Tel. 469610.

Traspàs hamburgueseria a Cala Bona en ple funcionament. Un milió i mig de pessetes, lloguer trentacinc mil. Tel. 798118-792791.

S'ARENAL, venc pis, 3 habitacions, bany, cuina, dues terrasses... A la zona de la plaça de les verdures. Tel. 263674.

Bonic terreny a Lluçmajor (Camí d'Alicantí). Cantó 11 m. caseta dos compartiments, a reformar. Pou, possibilitat, llum i telèfon. Tel. 450994. Preu a convenir.

S'ARENAL, àtic 4t pis, 2a línia, 2 dormitoris, bany, sala-menjador amb terrassa, cuina moblada. 5.800.000. Tel. 20 00 07.

Venc pis, 140 m², 4 dormitoris, dues sales de bany, tot ben moblat, menjador 38 m². Garatge per dos cotxes i dues motos. Tot per 12.900.000 ptes. Tel. 262015.

COLL D'EN RABASSA, pisos de Protecció Oficial, en construcció, 3 dormitoris, bany, saló-menjador, cuina terrassa, aparcament. Preu 8.200.000 ptes. Entrada 1.000.000. Tel. 20 34 11.

Cala Pi, venc solar de 1.246 m². S'hi poden construir 2 xalets adossats. Aigua, llum i tots els serveis. Preu 4.500.000 ptes, tres anys de facilitats. Tel. 54 02 63.

Venc pis al carrer Tòquio de s'Arenal. 8.000.000 de pessetes. Tel. 295820.

Deixaria cambra doble a casa compartida, jardí i hortet. Molt econòmic. Preferentment gent jove. A Santa Ponça, urbanització Galatzó. Tel. 671419.

Venc àtic a General Riera. Un dormitori, vestidor, bany complet, saló-menjador, terrassa amb portes corredisses, cuina per estrenar amb fusta de nord. Preu 5.500.000 ptes. Tel. 639181, Bàrbara.

PERRUQUERIES

Perruqueria Pep Unixex. Carretera de Lluçmajor, 204. Tel. 742825. S'Aranjassà.

BLANCA Perruquera. Gran i General Consell, 36 - S'Arenal. Tel. 265109.

MAKA Perruquera. Pedicura i manicura. Botònic Germà Bianor, 19. Tel. 260756.

Perruqueria de senyors Paco. Carrer Virgili, 1. Tel. 908-534746. Can Pastilla.

ANIMALS DE COMPANYIA

Clínica veterinària. Lda. A. Artigues. Horari: 11'00-13'00, 16'00-20'00; dissabtes: 10'30-13'30. Servei d'urgències. Plaça de l'Església, 2a. Tel. 743854. Coll d'en Rabassa.

L'ESTEL
de Mallorca
Telèfon: 265005

VENDES

Venc motor fora borda, nou un Johnson de 14 cavalls. 150.000 ptes. Tel. 546540.

PER IL·LUMINAR LA SEVA LLAR
ELÈCTRICA NYEGOS
Jaume Balmes, 45
Telèfon 29 56 18
07004 Ciutat de Mallorca

Venc vestit de submarinista de cinc mil·límetres d'espessor amb aletes i guants. 45.000 ptes. Tel. 515433.

Venc revestiment de marbre, de color gris perla, per a foganya de llenya. Ho venc a meitat de preu, per 100.000 ptes. Completament nou. Tel. 79 49 03.

Venc motor "Mercuri", foraborda, de canya curta, 2,2 HP, en bon estat. Preu 35.000 ptes. Tels. 753033 i 755460.

Venc una taula escriptori, blanca, de fòrmica nova. Ideal per una habitació d'una nina o nin. 5.000 Ptes, i en val 10.000. Demanar per Malena, tel. 41 05 42.

Gra. oportunitat: es ven ordinador nou, sense estrenar, a meitat de preu o preu a negociar. Tel. 27 79 90, Marga.

Venc els llibres de la col·lecció "Espacio i tiempo" de Fernando Jiménez del Oso sense emprar. Tel. 243742.

Venc Compacte, inclou pletina, discs, cassette, etc. En molt bon estat i a bon preu. Tel. 42 76 47.

Venda d'estores saharauis. Per a més informació crida al telèfon 53 44 55, o bé veniu Pollença, a "La Punta", cra. del Port.

Venc grup Electrògen dièsel, 3 Kw, 220 v, monofàsic, motor d'arrencada, perfecte estat. Tel. 59 16 33

Dancing the Dream. Fans de Michael Jackson. Si vols aconseguir material i informació i vols col·laborar en activitats i projectes entorn d'en Michael, demana per na Kati. Tel. 603096-795071.

Venc parella de coloms butxes per 5.000 ptes. Tel. 754131.

Venc Vespa 200, bon estat i preu raonable. Tel. 491372.

M'interessa comprar les tapes dels setze toms de l'"Enciclopedia Estudiantil" que va editar la casa Sopena als anys seixanta. Demanar per Juan José. Tel. 751527.

Venc contestador automàtic, marca Sanyo. Tel. 264 259.

PERSONALS

Administrativa de 30 anys. Cerc amics per a excursions i altres activitats (cinema, prendre un cafè, fer esport, etc). Amistat sana i sincera. Apartat de correus de Palma 1792.

Cerc al·lota que sia fan d'en Michael Jackson. Crida'm al telèfon 820816 els vespres i demana per en Miquel.

Estrangera, moreneta, simpàtica, carinyosa, traductora, aficionada a l'esport, ball i demés. Vull formar parella o matrimoni amb senyor de 36 a 46 anys, sense mal vicis. Tel. 710087.

Viudo de 58 anys, educat, amb casa, cotxe, ingressos elevats. Desitjo trobar senyora. Tel. 710087.

Propietària tenda de comestibles, elevats ingressos, pis, casa rústica. Estic tota sola, ho veig l'alegria de la vida. Vull fer una llar amb un home de fins a 60 anys. Tel. 206979.

Fadrina, aficionada a la música i a la pintura, feina fixa. Vull conèixer jove de 20 a 26 anys amb similars gusts per a sortir junts. Tel. 721494.

Cuiner de 39 anys, fadrí, de bona presència. Vull conèixer al·lota de 25 a 30 anys. Som sincer, no m'importa l'estat civil. Crida'm al 206979.

Estrangera de 59 anys, 182 d'estatura i 73 quilos de pes. Atractiva i dinàmica. Practic l'esport. Cerc senyor alt i bo que tingui cotxe. Tel. 721494.

Fadrina, estudiant de pediatria, 23 anys, senzilla i molt agradable; el meu cor està tot sol, necessit amor i tendresa, vull trobar l'home que sàpiga donar-me el que deman. Tel. 206979.

Home de negocis, 168 d'estatura, 69 quilos. Parl 4 idiomes, m'agradaria tenir relacions serioses amb senyora/senyoreta. Nacionalitat indiferent, que sia seriosa i ordenada. Tel. 710087.

ANUNCIAU-VOS DE FRANC A

L'ESTEL de Mallorca

Nom:
Cognom:

D.N.I.

TELF:

ATENCIÓ

—Escriviu un sol anunci per cupó.
—Usau lletres majúscules.
—Escriviu dins el requadre el text.

Ompliu aquest cupó i envieu-lo a:
S'ARENAL DE MALLORCA: Camí de les Pedreres, 132 — 07600 —
SES CADENES DE S'ARENAL

PETITS ANUNCIS

Senyora 66 anys, separada, un fill, tenc cotxe, sense problemes. Desig conèixer senyor educat i sincer, a qui agradi passejar, conversar. Tel. 710087.

Fadrineta 29 anys, som funcionària. Desig conèixer home fins als 35 anys, educat, formal i simpàtic per finalitats serioses. Tel. 721494.

Al-lota de 26 anys, alta, simpàtica, de bon veure, culta. Vull conèixer jove bon al-lot, feiner per a sortir-hi i amb fins formals i seriosos. Cridau-me al 710087.

Cap de vendes, 26 anys, garrida, fadrina, atractiva i carinyosa. Desig conèixer jove alt, simpàtic, educat, seriós i alegre, per relacions serioses. Tel. 721494.

Funcionari, alt càrrec de Múrcia resident a Ciutat de Mallorca. Tenc estudis superiors, cotxe, estalvis, 39 anys i un gran esdevenidor. Senyoreta per amstat i casament. Tel. 710087.

Cuquera, 61 anys, activa, parenc més jove, 159 d'estatura, grasseta, ulls color de la mar. M'agraden les reunions entre amics, cerc senyor similar. Tel. 721494.

Funcionari alt càrrec, 320.000 mensuals, apartament propi, moto, cotxe, atractiu, elegant. Senyora o senyoreta que vulgui casar-se o amstat sincera. Crida'm al 710087.

Viuda 34 anys, vida acomodada, esdevenidor resolt. No tenc fills, professió immillorable, pis i cotxe propis, negocis a la península. Senyor culte interessat a conèixer-me. Fins matrimonials. Tel. 721494.

Fadrineta de 20 anys, visc tota sola, som comptable. M'agraden els viatges i els esports. M'agradaria contactar amb jove de 30-32 anys, educat, intel·ligent i amorós. Tel. 711494.

Fadrina de 34 anys, sabateria pròpia, molts de doblers, som propietària de finques. Estudis normals. Desig conèixer senyor de bona salut, feiner i formal. Tel. 710087.

Jove de bona casa, amorós i bo, 34 anys, bona salut i molt d'amor per dar-te. Telefona'm si estàs interessada per formar parella. Tel. 710087.

Fadrina de 32 anys, alta, bona presència, estudis, bona feina. Vull conèixer jove fins als 35 anys que sia alt, educat i treballador per a relacions serioses. Tel. 721494.

Cuquera de 34 anys, alta, morena, ben garrida. Desig conèixer home d'una quarantena d'anys que sia bo i treballador per formar una llar. Tel. 710087.

Fadrineta, aficionada a la música, estudis universitaris, feina fitxa. Desig conèixer home que sia sincer i responsable, de 38 a 45 anys per a formar parella. Tel. 721494.

Senyora de 48 anys, divorciada, bona situació econòmica, amb estudis. Desig conèixer senyor bo, sincer, formal. Tel. 710087.

Mestre d'escola, 47 anys, fadrina, aspecte juvenil. Estic interessada per conèixer senyor culte i de bon caràcter, m'és igual el seu estat civil. L'interessat pot cridar al 710087.

Empleat de banca de 30 anys. Som fadrí, alt, tenc cotxe i casa. Vull conèixer al-lota amorosa, bona i educada per a relacions serioses. Tel. 721494.

Secretaria, 32 anys, necessit carinyo, cerc senyor bon al.lot de fins a 45 anys, la resta no importa, som dolça, afectuosa, senzilla, de moment amstat, després fins matrimonials. Tel. 710087.

N'Aina i na Maria, dues inquires de 16 anys, volen correspondència amb al-lots de la comarca. Escriure al carrer Fra Torrens, 75 Inca.

Tinc 28 anys i em sento bastant sol. M'agradaria trobar un amic amb qui anar al cinema, conversar i intercanviar idees. Sóc persona senzilla, només puc oferir una bona amstat. Apartat 892-07080 Ciutat.

Fadrinango de 60 anys, amorós, bona presència, vida resolta. Me trob sol i vull conèixer una senyora de bon cor per a finalitats formals. Tel. 710087.

Divorciada de 30 anys, sense fills, cotxe xalet. La vida és curta com un somni i cal aprofitar-la. Vull conèixer home net, comprensiu i amorós. Tel. 710087.

Puericultora de 32 anys, 175 d'estatura. Som ben atractiva, agradable i imaginativa. Vull conèixer home per amstat i casarnos. Tel. 721494.

Divorciat amb un fill. Bona posició econòmica i social. Practic karate i altres esports. Tenc pis i xalet a zona turística. Me trob tot sol i el meu fill desitja una mare. Telefona'm al 710087.

Divorciada de 40 anys. Natural i veïna de Ciutat de Mallorca. Faig feina a la ràdio, 170 d'estatura i de complexió prima. Tenc pis, estudis i 100.000 ptes al mes. Vull amstat seriosa amb senyor alt, fidel i respectable. Tel. 710087.

Senyor amb negoci propi, atractiu i prim. M'agrada la pintura i l'escultura. Senyora similar que desitgi la meva amstat. Tel. 710087.

Si estau totsols, veniu i trobareu parella. Gran Prix Master a la qualitat Europea. Tlf.: 72 14 94

Al-lota de 25 anys molt atractiva desitja conèixer fadrí fins als 30 anys que sia feiner i sense vicis. Tel. 721494.

Administratiu de 25 anys, culte i atractiu amb inquietuds artístiques. Vull conèixer al-lota atractiva i que sia alta. Tel. 710087.

Professora fadrina de 40 anys. Morena, alta i prima. Vull conèixer home culte i agradable, sense vicis per a relacions serioses. Tel. 721494.

GASTRONOMIA

XINA ORIENTAL. Menjars i begudes xineses. Carrer de Joaquim Verdaguer, 12. Tel. 266721, S'Arenal.

Restaurant Ca Na Lina. Tenim una carta ben assortida i un menú a 800 ptes. C/ Amílcar, 14. Tel. 492764. S'Arenal

Restaurant Soley. Arrossos i menjar italià. C/ Gran i Gral. Consell, 8 (davant el Club Nàutic). Tel. 267025. S'Arenal.

RESTAURANT DELFIN DORADO. Paelles, graellades de carn i de peix. Mení a 700 ptes. Joan d'Àustria, 13 Tel. 741095. Badia.

BAR RESTAURANTE ANDREU. Cuina variada i tapes. Sopars deportius i de companyia. Carrer de la Grua, 6 - Ca'n Pastilla.

SERVEIS PROFESSIONALS

BUGADERIA LLITERMA. Autoservei, rentat en sec i en banyat, neteja de catifes, servei ràpid. Carrer Virgili, 17. Tel. 26 63 31. Can Pastilla.

Tallers Vidal. Diessel i gasolina. Carretera de Son Fangos, 280. Tel. 262048. Es Píllari.

Reparacions de TV - Vídeos - Audio - Antenes TV. Tel. 753580

BUGADERIA Super Clean, rentam en sec i amb iagua, mantes, cobertors i tota la resta. C/ de sant Antoni de la Platja, 8 - Can Pastilla. 260370.

TINTORERIA CALTOR. Neteja de catifes, mantes, cortines, cobertors i tota classe de peces de vestir. Carrer Torrent, 9 - S'Arenal. Tel. 265447.

Al-lota jove s'ofereix per fer feines al port de Manacor. Tel. 820501.

PLANXISTERIA, pintura, mecànica. Taller "SAN FRANCISCO". Camí de Son Fangos. Tel. 490314. Es Píllari.

Jove que fa feina els matins, cerca feina pels horabaixes. Tel. 297067.

PNEUMATICS SON FERRIOL, equilibrats de rodes, canvi de rodes i pegats, alineació de direccions assistida per ordinador. Avinguda del Cid, 73. tel. 42 75 53 Son Ferriol.

Botiga i pastisseria Ca'n Manresa. Carrer Fàbrica, 19. Palma. Tel. 731631. «La qualitat per damunt de tot».

ZEN-SHIATSU, teràpia manual energètica basada en la medicina xinesa per mantenir la salut, augmentar el benestar i enfortir tots els sentits. Ideal per combatre l'estrès, les depressions i qualsevol desequilibri físic, emotiu, mental o espiritual. Tel. 264259.

Jove de 20 anys cerca feina al Port, s'Illot, sa Coma, Cala Millor o Cala Bona. Tel. 820204.

L'ESTEL de Mallorca
EL MILLOR SUPORT PUBLICITARI DE LA SEVA EMPRESA A LA NOSTRA COMARCA
Tel. 26 50 05

Persona cerca feina per fer a casa; mecanografia, ceràmica, llistes de correus... Tel. 29 70 67.

Es confecciona o arregla qualsevol peça de vestir, cortines coixins etc... Tel. 771005.

Es passen treballs a màquina i per ordinador. Netejat i rapidesa. Tel. 771005.

TELEVISORS, vídeos, radio-cassettes, arreglam. ELECTRONICA J. GARCIES. Carrer Francesc Frontera, 10. Tel. 264335. Coll d'En Rabassa.

Senyora de 46 anys, s'ofereix per guardar ancians o malalts. Tel. 263227.

GABINET DE PSICOLOGIA: Neurosis, trastorns de caràcter, psicoteràpia infantil, depressió. Tel. 427193

BORSA DEL MOTOR

Venc cotxe Renault 5 GTL PML, per 110.000 ptes. Tel. 741388.

SI DESITJA UN COTXE nou de la nostra gamma, vingui i en parlarem. AGENCIA OFICIAL RENAULT. Tel. 413867 - Son Ferriol.

Venc cotxe Renault 5 GTL, M-4623L per 125.000 ptes. Tel. 741388.

ENSENYANCES

Professora d'espanyol s'ofereix per fer classes a acadèmia o per fer classes a particulars. Tel. 721884.

Universitària fa classes de repàs, d'EGB i català a la zona de Pere Garau de Ciutat. Tel. 243383.

Cursos d'expressió corporal 1994. Grups d'adults els dilluns a les 18 hores. Grups de joves els dimarts a les 18 hores. Carrer Menorca, 6. 5.500 ptes al mes. Tel. 750041-713262.

Estudiant de Filologia catalana fa classes particulars d'EGB i BUP a 500 pessetes l'hora. Tel. 243742.

Estudiant de Filologia catalana fa classes de repàs d'EGB i BUP, preferentment assignatures de lletres. Demanau per na Carolina al 299829.

Oferim de franc cursos bíblics i subscripcions a revistes cristianes en català: Ajuda Evangèlica dels Països Catalans. Ap. 1022 Castelló 12005. Tel. 964-207607 (secció d'ensenyament).

L'ESTEL de Mallorca
El diari dels mallorquins

Quinze mil joves mallorquins es mobilitzen contra els atacs nazis del PP a la nostra llengua

(Redacció). Havia de passar. El nostre jovent, fart d'anar a un restaurant i no poder demanar el menjar en mallorquí, o d'anar al cinema i haver de veure les pel·lícules en foraster, per posar només dos exemples de la discriminació lingüística que patim a ca nostra, promoguda pels panxacontents i genocides del PP, ha dit prou i s'ha començat a moure. El passat 1 de juliol, al Centre de Cultura Sa Nostra, es va presentar la plataforma **Joves de Mallorca per la Llengua**, constituïda per diverses organitzacions i entitats que abasten unes quinze mil persones. El seu objectiu és treballar per fer retrocedir la llengua forastera al lloc que es mereix i aconseguir una major presència del català a tots els àmbits possibles: grans superfícies comercials, hostaleria, esport, cinema, ràdio i televisió i premsa. També exigirà a les institucions el compliment de la Llei de Normalització Lingüística.

L'extens llistat d'entitats que actualment componen la plataforma és el següent:

- Joves d'Obra Cultural Balear
- GOB
- Ateneu 31-D
- Club trenta-1
- Grup Blanquerna
- Unió de Pagesos Joves
- Escola d'Esplai
- Grups d'Esplai de Mallorca (GDEM)
- Grup Espira
- Grup Excursionista de Mallorca
- Parròquia de Sant Josep
- Bloc d'Estudiants Independentistes
- Associació d'Universitaris de les Illes Balears
- Moviment d'Escolta i Guaitge de Mallorca
- Associació Educativa de les Illes
- Associació de Professorat en Llengua Catalana (APLEC)
- STEI
- Teatre De Què?
- Escoltes de Mallorca
- Juventut Nacionalista de les Illes
- Juventuts d'ERC
- JEN-PSM
- Joves d'UM
- Departament de Filologia Catalana i Lingüística General de la UIB.

També han expressat la seva solidaritat amb la plataforma personalitats com en Guillem d'Efak, la model internacional Judith Mascó, la presentadora de televisió Neus Picó i el Director de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, Joan Granados.

L'acte, que va tenir lloc davant un auditori que omplia a vessar el local de Sa Nostra, fou conduït per Pere Muñoz i Tomeu Martí, i comptà amb les intervencions de Climent Garau, president del Grup Blanquerna, Guillem Cladera, del GDEM, el cantant del grup Els Pets Lluís Gavaldà, i la presentadora de TV3 Helena Pérez-Llorca. Aquesta darrera fou l'encarregada de llegir el manifest reivindicatiu.

Segons explicaren els representants de la plataforma, la seva primera tasca consistirà en demanar la utilització del català als comerços de l'illa, convidant-los a que es normalitzin i oferint-los l'assessorament que faci falta. Es tracta d'aconseguir que, quan anem a comprar, es noti que som a Mallorca, i no a Badajoz o a Sevilla.

Les empreses que col·laborin rebran la distinció "Entitat per la Llengua". Durant l'acte s'anuncià que la primera a rebre-la ha estat la cadena de supermercats **Minimax**, que també ha comunicat el seu suport a la plataforma.

Un bon senyal que aquesta iniciativa del jovent pot tenir molt d'èxit és que els periodistes antimallorquins s'han començat a posar nerviosos. El banastre de n'Antonio Alemany, que resa cada vespre perquè arribi el dia que a Mallorca tot estigui en foraster, escrivia el mateix 1 de juliol que els mallorquins no tenim dret a exigir ser atesos pels comerços en la nostra llengua. Referint-se als Joves, deia: "Si les molesta que no se haga la publicidad o se escriban los rótulos en catalán, con no acudir a comprar está solucionado el asunto. Yo mismo, cuando veo que algun comercio se anuncia en catalán -en catalán, no en mallorquín- pues no le compro y punto". Ah, tros de banc!! I encara no se n'ha temut, que ja no enganya ningú? Mem, què farà, si es troba una botiga que es digui "Electrodomèstics Serra" i anunci "grans ofertes", o un fullet de propaganda que posi "Formatge maonès, 1000 ptes.Kg"? Hi comprarà, o no? Quedarà aturat davant l'entrada de la tenda, intentant decidir si allò és "mallorquí" o "català"? Li entraran unes suors fredes? Caurà en rodó, víctima d'espasmes nerviosos i traient sabonera per la boca? Ai, ai, ai. Pobre puput. Ja sabem que fa estona que ha perdut els papers, però amollar això a les darreries del segle XX...

Endavant, Joves de Mallorca per la Llengua. L'heu encertada de ple. Visca Mallorca i visca el català!

L'ESTEL

de Mallorca

BOLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom:

Carrer:

D.P.

Població: Tel.:

M'interessa una subscripció:

SEMESTRAL 1.500 PTS
Rebut domiciliari a un banc

Banc:

Direcció:

N.º entitat: N.º suc.:

Compte n.º:

Firma

Ompliu aquesta tarja i enviau-la al
Camí de les Pedreres, 30 - S'Arenal

L'Estel de Mallorca

La revista que diu el que els mallorquins pensen, i no s'atreveixen a dir.
Subscriuiu-vos-hi. Tlf.: 265005

Quo Vadis?... o mesclar ous amb caragols

Som un integrant de la penya blaugrana de Llubí, i mai m'he sentit seguidor d'un equip "foraster". La nostra penya es va crear com un grup de gent llubiner disposat a seguir i animar el Barça, formant una unió dels barcelonistes de Llubí. Aquesta penya ha demostrat en reiterades ocasions la seva participació en les activitats del poble, contribuint d'una manera clara i pràctica al desenvolupament cultural, esportiu i social de Llubí. Aquesta penya "forastera", com alguns l'anomenen no té perquè treure les castanyes del foc a ningú i només ha de respondre de les seves actuacions davant dels seus socis. A més no s'ha negat mai a ajudar ni a col·laborar amb tot aquell que li ha demanat. Cal recordar que l'entitat F.C. BARCELONA és un club del Principat de Catalunya, terra germana i íntimament relacionada amb la nostra llengua, la nostra cultura, la nostra terra i la nostra gent, cosa que certa gent oblidada o sembla que no vol recordar.

La penya blaugrana de Llubí, no anima a cap equip albanès o romanès, ni tampoc a equips com el Badajoz o el Leganés. Si ésser aficionat del F.C. BARCELONA significa convertir-se en "foraster", a partir d'ara mateix intentaré integrar-me el millor possible dins la societat mallorquina, perquè vull ser un "foraster" exemplar.

VISCA LA TERRA, VISCA LLUBÍ I VISCA EL BARÇA.

Soci núm. 11 de la Penya Blaugrana de Llubí